

ప్రపంచం

నవంబర్ 97

తెలంగాణ గానం

ప్రకాశ

టి. డి.

సంధ్య రమేష్

భూష

ఎం. ఎన్. కె.

నాగార్జున శూరి

జే. వి. నేలకటిసుబ్బయ్య

డా. రా.

విజయ సక్తి నానంద్

చితి: ప్రతి 3 రూ 50 పేజీ

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

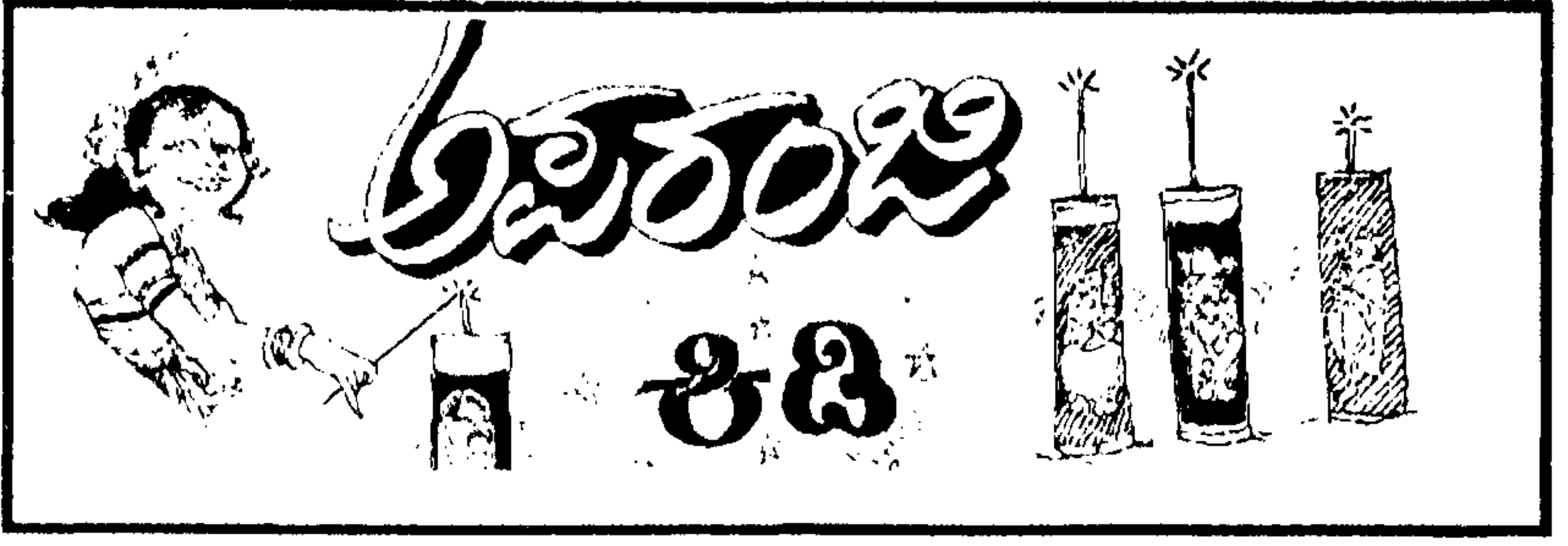
BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35
ಸಂಪಾದಕ:	ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 15	ನವೆಂಬರ್ '97	ಸಂಚಿಕೆ-2
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಆಧುನಿಕ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್	ಟಿ.ಡಿ.	4
ವರೋಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಇದಂ..	ಸಂಧ್ಯಾ ರಮೇಶ್	9
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ	“ಭೂಷಿ”	16
ಧ್ವಜಾರೋಹಣ	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	25
ನಾನು ಸಿಗರೇಟ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	27
DRY-N-WASH	ಹೆಚ್. ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ	31
ಯ!	ಹಾ.ರಾ.	32
ಗುಂಡನ ಗಡಿಬಿಡಿ	ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ್	34

೦ಪ್ರಕಾಶ್

ಇನ್ಸಾಟ್ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ವೈಫಲ್ಯ
- ಸುದ್ದಿ

ಗ್ರಹಚಾರ!!

★ ★ ★

ಭಾರತವನ್ನು ಹೀನವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ
- ಸುದ್ದಿ

ಹೆದರಬೇಡಿ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸುದ್ದಿ ಅಷ್ಟೇ!!

★ ★ ★

ಒಂದಂಕಿ ಲಾಟರಿ ಮಾರಾಟ ನಿಷೇಧ; ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಜಾರಿ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ವಾಲಿಯೇ ಬಂದರೂ ಇದು ನಿಲ್ಲುಲ್ಲ!!

★ ★ ★

ಗಾಂಧಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಶೇಷನ್ ಸೇರ್ಪಡೆ
- ಸುದ್ದಿ

ಅಂತೂ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದರು!

★ ★ ★

ಕೃಷ್ಣಾ; 200 ಕೋಟಿ ಅವ್ಯವಹಾರ - ಪತ್ರಿಕೆ

ರಾಮ! ರಾಮಾ!!

★ ★ ★

ಕ್ಷಯರೋಗ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕೆ 3.5 ಕೋಟಿ ನಿಗದಿ
- ಸುದ್ದಿ

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ರೋಗಾಣುಗಳು ನಡುಗಿದವಂತೆ!
★ ★ ★

ಹಾಕಿ; ಭಾರತದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಾಧನೆ
- ಕ್ರೀಡಾಪುಟ

ಈ ಸುದ್ದೀನ ಮುಖ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ!!
★ ★ ★

ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ತಂಡ ಭಾರತಕ್ಕೆ
- ಸುದ್ದಿ

ಜಯಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಖರ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತದ ಬೌಲರುಗಳು
ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರಂತೆ!

★ ★ ★

ರಂಗ ಒಡೆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಲಾಲೂ ಪಕ್ಷದ ಬೆಂಬಲ - ಪತ್ರಿಕೆ
ರಂಗ ಒಡೆದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ 'ಬೆಂಬಲ' ಏಕೆ??
★ ★ ★

ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ ವಂಚನೆ; ದೂರು ನೀಡಲು ಕರೆ - ಪತ್ರಿಕೆ
ಹೌದು, ಇದನ್ನ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಚಿವುಟಿ ಹಾಕಬೇಕು!!
★ ★ ★

ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆ ಇರಲಿ

ಈ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆ, ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ ದೋಷ ಹಾಗೂ ಇತರ ಅನಿವಾರ್ಯ
ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತಡವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆ ಇರಲಿ

—ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕ

ಆಧುನಿಕ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್

ಟಿ. ಡಿ.

★ ಇದೇನಿ, ಆಲ್ಪರ್ನ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್ ಅಂತಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್ (Stretcher) ಗ್ಯಾಸ್‌ಮಾಸ್ಕ್, (Gas mask) ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಗ್ಲೋವ್ಸ್ (Boxing Gloves) ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ. ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ?

ಔರಂಗಜೇಬ್ ಕಾಲದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕವಚ, ಹೆಲ್ಮೆಟ್, (Helmet) ಏನೂ ಯಾವ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ?

★ ಇಲ್ಲ ರಾಯರೇ, ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಟಿ ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಈ ತರಹ ಸಾಮಾನುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿನೇ, ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಯಾಣ ಒಂದು ಯುದ್ಧವೇ ಆಗಿದೆ ಅನ್ನಿ. ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರುವುದೇ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ.

★ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೀಲ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊರವಂಜಿ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಖ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಹೋಲ್ಡಲ್ (Holdall). ಆದರೆ ನೀವು ಇಟ್ಟಿರುವ ಸಾಮಾನು ನೋಡಿದರೆ ಆಲ್ಪರ್ನ್‌ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನೋಡಿ ಮುಖಪರದೆ, ಗ್ಲೋವ್ಸ್, ಪೀಪಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನೂ? ಕಾಡಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಜೇನು ಗೂಡು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾ?

★ ಅದೇ ಈ ಮಾಡರ್ನ್ ಕಿಟ್ (Modren Kit) ವಿಶೇಷ ನಾನಾತರಹ: ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ತರೇವಾರಿ ರೆಡಿ ಕಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಸಿಟಿ ಒಳಗಡೆ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವಾಪಸ್ ಬರಲಿಕ್ಕೆ, ಕಡೇಗೆ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ರಸ್ತೆ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಪ್ಯಾಕೇಟ್ಸ್ ಇದೆ.

ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ನೋಡುತ್ತೀರಂತೆ ನನ್ನ, ಮಾಡರ್ನ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್ಸ್ ವೈಖರಿಯನ್ನು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಇದರ ನಾನಾ ಅವಶ್ಯಕತೆ.

ಇದು ನೋಡಿ ಇದು ಬಸ್ (Bus) ಕಿಟ್ ಪ್ಯಾಕೇಟ್.

K.S.R.TC. ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸೀಟ್ ಬೆಲ್ಟ್ (Seat belt) ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ನಮ್ಮ ಕೊಡಕಲು ರಸ್ತೆ, ಬಸ್ಸಿನ ಬ್ರೇಕ್ ಲೆಸ್ (Brake less) ಕಂಡೀಷನ್ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ.

ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್‌ನ ಒಳಗಡೆನೂ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ನೋಡಿ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಲಾಕಿಂಗ್ ಸೀಟ್ ಬೆಲ್ಟ್ (Locking seat belt) ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸೀಟ್ ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕುವ ಜೊತೆಗೆ ಬಸ್ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೂ ಈ ಲಾಕಿಂಗ್ ಸೀಟ್ ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕಬೇಕು. ನೋಡಿ ಅಪಘಾತವಾದ ಒಡನೆಯೇ ಡ್ರೈವರ್ ಸೀಟು ಖಾಲಿಯಾಗಿ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಸ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ ಏನು ಚಮತ್ಕಾರ.

ಇದು ನೋಡಿ ಎ.ಪಿ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಕಿಟ್ ಅಂತಾ. (A.P.S.R.T.C. Kit) ಇದರಲ್ಲಿ ಲೈಫ್ ಜಾಕೆಟ್ ಮುಖ್ಯ (Life acket) ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಗಗನ ಸಖಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ವಿಮಾನ ಅಪಘಾತವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಜಾಕೆಟ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅಂತಾ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೇಳೋದೂ ಎ.ಪಿ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವವರೆಲ್ಲಾ, ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಹತ್ತಬೇಕು. ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಟೀವಿ ನೋಡಿದರೆ, ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ನದಿ, ಕಿರಿಯ ಸೇತುವೆ ಬಂಡ್ ಹಾರಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಪ್ರತಿವಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದು ಪಂಜಾಬ್ ಬಸ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್, ಇದು ಒಂದು ಬುಲೆಟ್ ಪ್ರೂಫ್ ವೆಸ್ಟ್ (Bullet proff vest) ಕಾಶ್ಮೀರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ವಾಪಸ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಇದು ಉಪಯೋಗವಿದೆ. ನಾನು ಕಾರಣ ಹೇಳಬೇಕೆ? ಇದು ಪರ್ಫೊಮನ್ಸ್ ಫೈರ್ ಎಸ್ಟಿಂಗ್ವಿಷರ್ (Modren fire Extinguisher) ಅಂತಹ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಉಪಯೋಗ. ಯಾಕೋ ಹೀಗೀಗ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಬಹಳ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

★ ಇದೇನೀ? ಡೀಲೆಕ್ಸ್ ಬಸ್ಸು, (Deluxe) ಅಂತಾ ಲೇಬಲ್ ಮಾಡಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಮಾಸ್ಕ್ (Gas mask) ಗಾಗ್ಲ್ಸ್ (Goggles) ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ. ಏನೂ ಸುರಂಗದ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಗಣಿ ಒಳಗಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹೋಗುವಂತ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್?

★ ಇಲ್ಲಾ ರಾಯರೇ ಇದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಡೀಲೆಕ್ಸ್ (Private Deluxe) ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಕ್ಕೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಮಧ್ಯ ಊಟಕ್ಕೆ ಅಂತಾ ಲಗ್ಜರಿ ಹೋಟೆಲ್ (Luxury Hotel) ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲಾ ಆವಾಗ ಬಾತ್ ರೂಂ (Bathroom) ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಗ್ಯಾಸ್ ಮಾಸ್ಕ್, ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಲೀಸಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಬಹುದು. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಎರಡು ಹತ್ತಿ ಗುಂಡುಗಳು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲತಾಮಂಗೇಶ್ವರ ಹಾಡು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಿವುಡಾಗಿ ಊರು ಸೇರುವ ಒದಲು ಇದನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಕೊಂಡರೇ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು ಮೊದಲ ತರ ಇರುತ್ತದೆ.

ಗಮ ಗಮ ಅಂತಾ ಮನೆಯ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು.

★ ನೀವು ಇಟ್ಟಿರುವ ನಾಹುಗಿ, ನೋಡಿದರೆ ಬಸ್ ಪ್ರಯಾಣವೇ ಬೇಡಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ವಾಸಿ; ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಮಾಡ್ರನ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್ (Modren travel kit) ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ.

★ ಹೌದು ಇದು ನೋಡಿ, ಪೆಯಿಂಟ್ ರಿಮೂವರ್ ಕ್ಯಾನ್ (Paint remover can) ಊರಾಚೆ ರಸ್ತೆ ರೋಕೋ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ ಬಳಿಯತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಮುಖ್ಯ. ಇದೇ ರಸ್ತೆ ರೋಕೋ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾದರೆ, ದೆಹಲಿ ನಂ ಪ್ಲೇಟ್ ಹಾಕೋಬೇಕು. ಕಾವೇರಿ ನಾಡಿನ ನಂ ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿದರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಸುರಿಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ದೆಹಲಿ ಪ್ಲೇಟ್‌ಗಳು ಬೋಲ್ಡ್ ನೆಟ್ಟುಗಳು ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ರೋಕೋ ಆದರೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

★ ದೆಹಲಿ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಯಾಕೆ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕಬಹುದಲ್ಲ?

★ ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ, ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಹಾಕಿದರೆ, ನಮ್ಮೂರಿಗೆ (ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ) ವಾಪಸ್ ಬಂದಾಗ ಅದು ಒಂದು ತಲೆನೋವಾಗುತ್ತದೆ.

★ ಸರಿ ಸರಿ, ಸ್ವಂತ ಕಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚಾದರೆ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣವೇ ಸಲೀಸು ಏನೂ ಬೇಡಾ, ಕೈಬೀಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು.

★ ಇಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಾ ನೀವು ಆ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್ (Stretcher) ಯಾಕೆ ಅಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ ಅದು ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಈಗೀಗ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲ ತರಹ ಹೋಲ್ಡಾಲ್ ಬದಲು, ಈ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸ್ಲೀಪರ್ ಬರ್ತಿ (Sleeper berthi) ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೈಲ್ವೆ ಅಪಘಾತವಾದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್ ಸಮೇತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ನೋಡಿ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ರೈಲು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗದೇ ತಲುಪಿದರೆ, ಈ ಸ್ಟ್ರೆಚರ್ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸೀಸನ್ ಟೀಕಿಟುನವರಿಗೆ. ಪ್ಯಾಸೇಂಜರ್ ರೈಲು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗದೇ ಹೊದರೂ. ಗೂಡ್ಸ್ ರೈಲು ಡಿ ರೈಲು (goods rail derail) ಆಗಿ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗೀಗ ಈ ಮೊಬೆಲ್ ಫೋನ್ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣಕರಿಂದ. ಬರಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೈಲು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಊರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಗಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

★ ಸರಿ, ಸರಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಪಜೀತಿ ಸುಖವಾಗಿ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಕಿಟ್ಟು ಬೇಡಿ ಏನೂ ಬೇಡಿ.

★ ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಡನ್ ಕಿಟ್ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ನೋಡಿ ಏರ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಕಿಟ್ (Air travel kit) ಒಂದು ಕಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವೆಷಲ್ ಸೊಳ್ಳೆಪರದೆ, ಬೆಡ್ ರೋಲ್, (Bed roll) ಮತ್ತು ಒಂದು ಪೀಪಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಬೆಂಗಳೂರು ಏರ್ ಪೋರ್ಟ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸೊಳ್ಳೆ ಕಾಟ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. 8-10 ಗಂಟೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಯುವುದು ಸರ್ವೆ ಸಾಮಾನ್ಯ; ಅದು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಜಾಗರಣೆ, ಈ ಸ್ವೆಷಲ್ ಸೊಳ್ಳೆಪರದೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೂತಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಈ ಬೆಡ್ ರೋಲ್ (Bed roll) ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಕ್ಕೂಬಹುದು. ಈ ಗ್ಲಾಸ್ ಈ ಮುಖಪರದೇ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗ ಸೊಳ್ಳೆ ಕಾಟಕ್ಕೆ. ಈ ಪೀಪಿ ಅಂತಾ ಕೇಳಿದರಲ್ಲಾ, ಇದು ಬರಡ್ಡ್ ವೀಸಲ್ (Bird whistle) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಗದೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಜಾಸ್ತಿ ಬರಡ್ಡ್ ಹಿಟ್ ಆಗಿ ವಿಮಾನ ದುರಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತಾ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪೀಪಿಯನ್ನು ಊದುತ್ತಾ ವಿಮಾನದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರೆ ಇದರ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ನಮ್ಮೂರ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಶೆಕೆ, ಸೊಳ್ಳೆ, ಜೊತೆಗೆ ಪೀಪಿಯ ಕರ್ಕಶ ಬಿಟ್ಟರೇ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅದರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಊರಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾ ಸಿಟಿ ಒಳಗಡೆ ಕೂಡಾ ಈ ಕಿಟ್‌ಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

★ ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಊರು ಒಳಗಡೇ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಿಟ್ ಬೇಕೆ?

★ ಹೌದು ಹೌದು ದಿನೇ ದಿನೇ ನಮ್ಮ ಸೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಓಡಾಟ, ಜರುಗಾಟ, ನಿಂತಾಟ ನೋಡಿದರೆ, ನಾನು ಮೂರು ತರ ಕಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಗಂಡಸರಿಗೆ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಆಫೀಸಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಹಾಗೇ ಆಗಲೀ ನಂತರ ರಸ್ತೆ ದಾಟುವುದಕ್ಕೂ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಿಟ್ ಇದೆ.

ತುಂಬಾ ಖರ್ಚು, ಶ್ರಮ, ವೇಳೆ, ಎಲ್ಲಾ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಕಛೇರಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಕಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ. ಮನೆ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕನಿಷ್ಠ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಬೇಕು.

ಇದು ನೋಡಿ ಆಫೀಸ್ ಕಿಟ್ ಅಂತಾ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಶೇವಿಂಗ್ ಕಿಟ್. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಛೇರಿ ತಲುಪುವ ವೇಳೆಗೆ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಲೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಶೇವಿಂಗ್ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಾಸರಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಲಗಿರಬಹುದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಲೇಡಿಸ್ ಮೇಕಪ್ ಕಿಟ್.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಮಿಂಗ್, ಮೇಕಪ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇದೆ. ಕಛೇರಿಗೆ

ಟ್ರೇಮಾಗಿ ಲೇಟಾಗಿ ಹೊರಟೂ ಸೇರಬಹುದು.

ಇದು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬರುವಾಗ ಪಿಲಿಯನ್ ರೈಡರ್ ಕಿಟ್ (Pillion rider) ಅಂತಾ ಇದರ ಒಳಗಡೆ ಕಟಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ (Cutting board) ಬಾಕ್ಸ್ ಇದೆ. ಕಛೇರಿಯ ಹತ್ತಿರ ತರಕಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಿಲಿಯನ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತೂ ತರಕಾರಿ ಕಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಡಬ್ಬಾನು ಇದೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ತುಂಬಾ ವೇಳೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದೇನು ನೀವು ಅವಾಗ ಕೇಳಿದ್ದು ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಗ್ಲೋಸ್ (Boxing gloves) ಯಾಕೆ ಅಂತಾ, ಈಗೀಗ ಸ್ಕೂಟರ್ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡುವುದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೊಲೀಸ್ ಟೈಗರ್ ವ್ಯಾನ್ ಕಾಟನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಟರ್ ಇಳಿದು ಈ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಗ್ಲೋಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು. ಈ ಗ್ಲೋಸ್ ಈಗೀಗ ಆಟೋರಿಕ್ವಾ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಳಿದು ಮೀಟರ್ ನೋಡಿ ಚಾರ್ಜ್ ಕೊಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸ್ಕೂಲ್ ಕಿಟ್ ಅಂತಾ. ಇದು ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಪಿಲಿಯನ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಇದು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗ. ಇದು ಹೋಂವರ್ಕ್ ಕಿಟ್ ಅಂತಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್, ಪೆನ್ ಬೀಳದ ಹಾಗೇ ಒಂದು ಕ್ಲಿಪ್ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫ್ರೇಮ್. ಇಂದು ಗಂಟೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಡೇಯಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದಿವಸದ ಹೋಂವರ್ಕ್‌ನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ಓಡೋ ಶೂಸ್‌ಗೂ ಜಾಗ ಇದೆ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಲೈನ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಲೈನ್ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ಓಡಿ, ಅವರ ಪಿ.ಟಿ (P.T.) ಎಕ್ಸೈಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ.

★ ಸರಿಯಪ್ಪ, ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಿಟ್ ಈ ರಸ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರ ಕಿಟ್ ಜೊತೆಗೆ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೂ ಕಿಟ್ ಅದಂತಲ್ಲಾ ಅದು ಏನು?

★ ಇದೇ ನಮ್ಮ ಅತೀ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಿಟ್. ಅವಾಗ ಕೇಳಿದರಲ್ಲಾ, ಇದೇನೂ ಔರಂಗೇಜ್ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧದ ಉಕ್ಕಿನ ಕವಚ, ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಅಂತಾ ಅದೇ ಇದು ರಸ್ತೆ ದಾಟುವಾಗ ಸ್ಪೀಸ್ ಸೂಟ್ (armour suit) ತರ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೇ ಯಾವ ಸ್ಕೂಟರ್, ಯಾವ ಮಾರುತಿ ವ್ಯಾನ್ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದರೂ, ಪಾದಚಾರಿಗೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಗಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಜಮೀಂ ಆಗಿ ಸಾವಿರಾರೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೇ ಅವರೇ ಹುಷಾರಾಗಿ ಗಾಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವುಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರಬಹುದು.

ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಇದಂ ಶರೀರಂ

- ಸಂಧ್ಯಾ ರಮೇಶ್

“ನೀನೇನಾದ್ರೂ useful thing ಮಾಡಮ್ಮ. ಸುಮ್ಮನೆ precious time ಎಷ್ಟೊಂದು Waste ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ” ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡುವಂತಹ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದ ಮಗರಾಯ.

“ಏನೋ ಹಾಗಂದ್ರೆ? ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ‘ಸರ್ವಸೇವೆ’ ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲೇ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡ್ಕೋತಿರೋನಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತಾ ಇನ್ನೇನೋ useful thing ಮಾಡ್ಬೇಕು?” ಸಿಡುಕಿದೆ. “ಹಾಗಲ್ಲಮ್ಮ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು, ಈಗ we are grown ups. ನೀನು ಹೀಗೆ fuss ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ನಾವು ಹ್ಯಾಗೆ independent ಆಗೋದು ಹೇಳು? ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿ save ಮಾಡಿದ time ನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. pleasure & profit ಆಗೋದ್ರ ಜೊತೆ ನಿನಗೂ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ contact ಬರುತ್ತೆ. ಈ house arrest ನಿಂದನೂ ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ” ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಪುತ್ರ ಮಹಾಶಯ.

“ಅಮ್ಮನ ಯಾವ್ದೋ ಕಾಲದ B.A. ಡಿಗ್ರಿಗೆ ಯಾರು ಈಗ ಕೆಲಸ ರೆಡಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರಾರೋ? ಸ್ವಲ್ಪ sensible ಆಗಿ ಮಾತಾಡೋದು ಕಲಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಮ್ಮ ಏನಾದ್ರೂ social work ಮಾಡಲಿ” ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು ಅವನ ಜಗಳಗಂಟಿ ತಂಗಿ ಅರ್ಥಾತ್ ನನ್ನ ಸುಪುತ್ರಿ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಪ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದಂತಾಗಿ, ಯಜಮಾನರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತಿಳಿಯಲು ಅವರತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದೆ. ಅದು ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ಯಾವುದೋ ‘ಮೆಡಿಕಲ್ ಜನರಲ್’ ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು ವೈದ್ಯ ಪತಿರಾಯರು.

“ನೀವೇನು ಹೇಳ್ತೀರಾ ಇದಕ್ಕೆ?” ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

“ಆಂ.....? ಏನು....? ಯಾವುದಕ್ಕೆ?” ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತವರಂತೆ ಕೇಳಿದರು.

“ಕರ್ಮ.....ಕರ್ಮ..... ನೀವೇ ಹೇಳ್ತೋ ನಿಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿಗೆ”

ಹುಡುಗರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ replay ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು. “ಹಾಗೋ...? ಅವರು ಹೇಳೋದ್ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಇದೆ ಕಣೆ” “ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಅದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ರೀ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಏನ್ನಾಡ್ಬೇಕು ಹೇಳಿ.”

“ಎಲ್ಲಾರೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಾದೋಕ್ಯಾಗುತ್ತೇನೇ? ನಮಗೆ ಇರೋ capacities, talents ಅವರ ಪರಿಮಿತಿಲಿ ನಾಧಿಸಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು” ಫಿಲೊಸೋಫಿಕಲ್ ಆಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

“ಅಮ್ಮನಿಗಿರೋ talent ಅಂದ್ರೆ Music ಸಂಗೀತ. ಅದನ್ನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ practice ಮಾಡಿ concerts ಕೊಡಲಿ” ಮಗನ ಆದೇಶ.

“ಅದ್ರಲ್ಲಿ social service ಏನೋ ಬಂತು? ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ನಮ್ಮ flat ನಲ್ಲಿರೋ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಹೇಳಿಕೊಡಲಿ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಗೂ ಮಕ್ಕಳ company ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ.” ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಳು ಮಗಳು.

ವಿದ್ಯಾವಾಸ ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ. ಬರುವ ವಿದ್ಯೆ ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದ ಪುಣ್ಯ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ಮಿಗಿಲುಂಟೇ? ಸರಿ ಎನ್ನಿಸಿ “ತಥಾಸ್ತು” ಎಂದೆ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ flat ನಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಭಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡೆ.

“ಫೀಸು ಎಷ್ಟು?” ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮುಜುಗರದಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಕೆಲವರಂತೂ ‘ರೇಟೆಷ್ಟು?’ ಎಂಬ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕೇಳಿದರು.

“ಇದು ನನ್ನ ವೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೇವೆ ಇದ್ದಂತೆ. ಫೀಸೇನೂ ಬೇಡ. ದಿನಾ ಸಂಜೆ ತಪ್ಪಿಸದೆ ಬಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಕಲಿತರೆ ಅದೇ ಫೀಸು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಮುಖಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡವು.

“ನಿಮ್ಮದು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು. ನಾಳೆಯಿಂದ ಹುಡುಗರನ್ನ ಕಳಿಸ್ತೀವಿ” ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿಸಿದ್ದರು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಸಂಜೆ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚಿಂಟಿ, ಬಂಟಿ, ಪಿಂಕಿ, ಚೇತೂ, ರೀತು, ನೀಮಾ, ಅಂಜು, ಸಂಜೂ,.... ಇತ್ಯಾದಿ ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಮರಿಸೈನ್ಯ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕುಣಿದು, ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ ಬಲು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದರು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಇಮ್ಮಡಿಸಿದಂತಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ಧೂಳು ಹಿಡಿದು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತವಾಗಿಸಿ, ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಒರೆಸಿ ನಯವಾಗಿ ಶೃತಿ ಮಾಡಿದೆ.

“ಬೇಗ start ಮಾಡಿ miss” ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಚಿಂಟಿ ಅವಸರಿಸಿದಳು.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ “ಇದೇನು ಹೊಸ ತರಹ ಕರೀತೀರಿ? ಅಂಟಿ

ಅಂಥಾನೇ ಅನ್ನಿ....” ಎಂದು ಹೇಳಿ “ಇಷ್ಟು late ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ” ಎಂದೆ.

“ಇಲ್ಲ miss.... ಅಲ್ಲ ಆಂಟಿ ಸ್ಕೂಲಿಂದ ಬಂದು ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಟ ಆಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋದು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೇ ಆಗತ್ತೆ.... ಆಮೇಲೆ home work ಬೇರೆ ಒಂದು ಹೊರೆ ಇರತ್ತೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ” ಸಪ್ಪೆ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು ಚೇತು. ಯಾಕೋ ಏನು ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವವಾಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು “ಸರಿ, ಸರಿ, ಈಗ ಸಾ,ಪಾ,ಸಾ ಹೇಳಿ. ಮೊದಲು ನಾನು ಹಾಡ್ತೀನಿ. ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಡ್ಬೇಕು ತಿಳಿತಾ?” ಎಂದು ಶೃತಿ ಸೇರುವಂತೆ ಸಾ,ಪಾ,ಸಾ ಹಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಷಡ್ಜ, ಪಂಚಮ, ಯಾರದೂ ತಾಳೆಯಾಗುವ ಭರವಸೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ಆರು ವರ್ಷದ ಅಂಜೂ ‘ಪಾ...’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ “ಆಂ.....” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಆಕಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಬೇಸರವಾದರೂ ‘ಪಾಪ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಓಡುತ್ತವೆ. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಳಲಿರುತ್ತವೆ’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಂಕಿಗೆ bore ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. “ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ song ಹೇಳಿಕೊಡಿ ಆಂಟಿ” ಎಂಳು,. ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡು ಕಲಿಸುತ್ತೀನಿ ಎಂಬಂತೆ.

“ನೋಡು ಮರಿ, ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಸರಳವರಸೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿತರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತೀನಿ” ತಿಳಿ ಹೇಳಿದೆ.

“ಚಿತ್ರಗೀತೆನಾ ಆಂಟಿ?” ತುಂಟತನದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸಂಜೂ, ನನಗೆ ರೇಗಿತು. ಆದರೂ ತಾಳ್ಮೆಗಡದೆ ‘ಸರಳ ವರಸೆ’ ‘ಸರಿಗಮ’ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ‘ಸರಿಗಮ’ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪದನಿಸ ಗೆ ಹಾರಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಷಡ್ಜ, ಪಂಚಮ, ಗಾಂಧಾರದ ಸ್ವರಸ್ಥಾನಗಳೇ ಏರುಪೇರಾಗಿ, ತಾಳ ಬೇತಾಳವಾಗಿ, ಮನಬಂದಂತೆ ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ‘ಶೃತಿ, ಶೃತಿ’ ಅಂತ ನಾನು ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು, ಆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಶೃತಿಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಧಡ ಧಡ ತಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ.

ನನ್ನ ಮಗರಾಯ ಉಗ್ರರೂಪ ತಾಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ. “ಇದೇನಮ್ಮ, ಮನೇನಾ, ಫಿಶ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಾ....? ಅಲ್ಲಿ T.V.ಲಿ ‘ಚಿತ್ರಹಾರ್’ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಏನೇನೂ ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಿನ್ನ Social work ನಾವು ಮನೆಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಮಾಡ್ಕೋ....” ಅಂತಾ ಹಾರಾಡಿ ಹೋದ.

‘ಚಿತ್ರಹಾರ್’ ಪದ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ‘ಚಿತ್ರಹಾರ್’ ‘ಚಿತ್ರಹಾರ್’ ಬರ್ತಾ ಇದೆಯಂತೆ... ನಾಳೆ ಬರ್ತೀವಿ ಆಂಟೆ’ ಅಂತ ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಪರಾಬಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು!

ಯಾಕೋ ಇದು ಸಲೀಸಾಗಿ ಆಗುವಂತಹುದಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿ ಮತ್ತಾವ ರೀತಿಯ ‘ಸಮಾಜ ಸೇವೆ’ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚನಾವಶಳಾದೆ.

“ಯಾಕಮ್ಮಾ ಅಷ್ಟು ತಲೆ ಕೆಡಿಸ್ಕೊತ್ತಿಯಾ...? ಸಾಕ್ಷರತಾ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ದಿನಾ ಟಿ.ವಿ. ಲಿ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತೀಯಾ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿ ‘ಕಮ್ಲಿಗೇ’ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡು. ಅವಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆದು ಆಗ್ಬಹುದು” ಹೊಸ ಐಡಿಯಾ ಸೂಚಿಸಿದಳು ಸುಪುತ್ರಿ.

ನನಗೂ ಸರಿ ಎನ್ನಿಸಿರು. "Child labour" ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡಾ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಹುದೆನಿಸಿ, ಆ ದಿನವೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ಲೇಟು, ಬಳಪ, ಪೆನ್ಸಿಲ್, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತಂದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲಸದವಳು ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದೆ. “ನೋಡು ಕಲೀ, ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಹೇಳು. ದಿನಾ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಪಾಟ ಹೇಳಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ನಾನು ಇನ್ನೊಂದ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಓಗಾಕೆ ಒತ್ತಾಯ್ತದೆ ಕಣ್ರವ್ವ” ಗೊಣಗಿದಳು ಕಮಲೆ.

“ಅವರಿಗೆ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಒಂದು ಘಂಟೆಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ನೀನು ಓದು, ಬರಹ ಕಲಿತರೆ,.....” ಅಂತ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳಿಗೇನರ್ಥವಾಯಿತೋ, “ಆಯ್ತು ಕಣ್ರವ್ವ” ಎಂದಳು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಅ,ಆ,ಇ,ಈ, ಐ,ಒ,ಒ,ಒ,ಒ ಎಲ್ಲಾ ಬರೆಯಲು ಕಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕ ತಂದು ನಿಜಣ, ಫಜಣ, ಾಜಣ, ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಓದಿಸಿದೆ. ‘ಅಮರಕೋಶ’ ತಿದ್ದಿಸಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದವಳು ಕ್ರಮೇಣ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿಳು. ಕಾರಣ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮನೇಲಿ, “ನಿಂಗ್ಯಾಕೆ ಓದು ಬರಾವು...? ನೀನೇನು ಓದಿ ಆಫೀಸರಾಗ್ಬೇಕಾ? ನಾಳೆ ಇಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಓಯ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ಕಾಸು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಾಣ? ಎಳ್ಳೊತ್ತು ಗಂಜೀಗೇ ಪರಿಪಾಟ್ಲಾಗ್ತೆ. ಸ್ಯಾಮ್ಲಮ್ಮ ಅವ್ರ ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೋ ಲೇಟಾಗಿ ಓಯ್ತೀಯಂತೆ. ನಮ್ಮನ್ನ ಬೇತಿದ್ರ, ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮೋರಿಗೆ ಏಳು. ‘ತೆಪ್ಪಗೆ ಕೆಲ್ಸ, ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಓಯ್ತೀವಿ ಓದು, ಬರಾವು ನಿಮ್ಮೇ ಇಲ್ಲಿ’ ಅಂದರಂತೆ.

ಇನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಓದಿಗಿರಲಿ ನನ್ನ ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೇ ಶರಣು ಹೊಡೆದಾಳು ಎಂದು ಹೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ 'ಮುಕ್ತಾಯ' ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಇನ್ನು ಈ "Social Service" ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡ 'Free' ಎಂದರೂ ಈ ಜನ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಸಪಿಸುತ್ತಾ, ಖಿನ್ನಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಕುಸುಮ!

“ಏನೇ... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ...” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, “ನೋಡೇ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ವಿಷಯನೆ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೀನಿ. ನಮ್ಮ 'ದೀನಬಂಧು' ಮಹಿಳಾ ಸೇವಾ ಮಂಡಳಿಯವರು, ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಂತ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ 'ಚಂದಾ ವಸೂಲಿ' ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಯಾರು ಐದುಸಾವಿರದ ತನಕ ಮಾಡ್ತಾರೋ ಅವರಿ 500 ರೂ. ನ ಕಂಚಿಕಾಟನ್ ಸೀರೆ gift ಆಗಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಕಣೆ. ನೀನೂ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ” ಒಂದೇ ಉಸಿರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಳು ಸ್ನೇಹಿತೆ.

ಎಂಥಾ ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ! ಮನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿದಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪ! ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ...! ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅದೃಷ್ಟ ಇದ್ದರೆ 'ಕಂಚಿ ಕಾಟನ್ ಸೀರೆ...! ಮನ ಗರಿಬಿಚ್ಚಿ ನಲಿಯಿತು.

“ಆಯ್ತು ಕಣೆ ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಬರ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಿತ್ತು, ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ತೆರಳಿದಳು ಗೆಳತಿ.

ನನ್ನ ಸಂತಸ, ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, “ಭಿಕ್ಷಾಕೆ ಬಂದೀನಿ ತಾಯಿ....” ಅಂತ ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಚುಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನನ್ನ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ. “ಹಾಸ್ಯ ನಾಕು. ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಿರೋದು” ಗದರಿದೆ.

“ಹೌದು ಕಂಚಿ ಕಾಟನ್ ಉದ್ದೇಶ...” ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖಳಾಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ.

“ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದ ಬಡಾವಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ” ಎಂದು

ಆಟೋ ಎರಿ ಹೊರಟೆ. ಮೊದಲನೆ ಕ್ರಾಸಿನ ಮೊದಲನೆ ಮನೆ ಬಂಗ್ಲೆಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಮೊತ್ತವೇ ದೊರಕಬಹುದೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಭಾರವಾದ ಗೇಟುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ತೋಳದಂತಿದ್ದ ಅಲ್ಟೀರಸ್ ನಾಯಿಯೊಂದು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ನನ್ನತ್ತ ಓಡಿ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಭುತವರ್ತನವಾದಂತೆ ಹದಲ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ, ಆ ಮನೆಯ ಜವಾನನೊಬ್ಬ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, “ಯಾರಮ್ಮ ನೀವು...? ಯಾರ್ಪೇಕಿತ್ತು? ಎಂದು ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೂಗಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೈ ತುಂಬಾ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧಡೂತಿ ಹೆಂಗಸು ಗಜಗಮನೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿ “ಯಾರು ನೀವು? ಏನೇಕಿತ್ತು?” ಬಿಗುವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಆಗಲೇ ಬೆವರತೊಡಗಿದ್ದೆ.

‘ಅರಮನೆಯಂತಹ ಮನೆ ಇದೆ. ಒಳಗೆ ಕರೆಯುವ ಸೌಜನ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಿದ್ದರೇನು’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಹಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೃತಕ ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ “ದೀನಬಂಧು ಮಹಿಳಾ ಸಂಘದವರು ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೆರವು ನೀಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ಪುಣ್ಯದ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ....” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ಎರಿಸಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಹೆಂಗಸು ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಹರಿಸದೆ “ನೋಡೀಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತ್ವವರು ಈಗೀಗ ಬೆಳಗಾದ್ರೆ ಬಂದು ಜೀವ ಹಿಂಡೋಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಸ್ವೈಲಾಗಿ ಬಂದು ‘ಅನಾಥಾಶ್ರಮ... ಅಬಲಾಶ್ರಮ.... ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮ’ ಅಂತ ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯದ ಆಸೆ ಬೇರೆ ತೋರ್ನಿ ದುಡ್ಡು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ ಸುಲಭ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿ ದರೋಡೆ... ಒಳ್ಳೆ ದರೋಡೆ ಅಷ್ಟೆ. ಸುಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಸಮಯ, ದುಡ್ಡು ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ನಾವೆನೂ ಮೂರ್ಖರು ಆನ್ಕೊಬೇಡಿ....’ ಅಂತ ಖಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ದರ್ಪದಿಂದಲೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ‘ಭೂಮಿ ಬಾಯ್ಪಿಡಬಾರದೆ’ ಎನಿಸಿತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣ. ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಳು ಬಂದಂತಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಿಡಲೇ ಎನಿಸಿತು. ‘ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಹೇಡಿಯಂತೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವುದೇ.....? ದೃತಿಗೆಡಬಾರದು’ ಎಂದು ನನ್ನೆನ್ನೇ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆ ಕಡೆ ತೆರಳಿದೆ.

ಅಲ್ಲೇನೋ ಮನೆಯೊಡತಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿದಳು. “ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟ ಪಡ್ತಿದೀರಾ..” ಎಂದು ಮರುಕ ತೋರಿಸಿದಳು. ನಾನು ರಸೀದಿ ಪಸ್ತುಕ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಪಿಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. “ತುಂಬಾ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನವರು. ಮೊದಲನೆ ಮನೆ ಮಂಗಳಾರತಿಗೆ ಅವಮಾನಗೊಂಡು ಮರಳಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಧನಲಾಭ ಹೇಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಅದಕ್ಕೆ ಸಹನೆ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನೋದು. ಇಲ್ಲೇನೋ ಅದೃಷ್ಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ...” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹತ್ತು ರೂ. ನ ಸೋಟೊಂದನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು “ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಪ್ಲೀಸ್. ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಳಿಲು ಸೇವೆ” ಎಂದಳು. ಆಶಾಸೌಧ ಕುಸಿದು ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ರಸೀದಿ ಹರಿದುಕೊಟ್ಟು ‘ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್’ ಎಂದು ಬಲವಂತದ ನಗೆ ಬೀರಿ ಸಪ್ಪೆ ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರನಡೆದೆ.

ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡೇ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ 10- 15 ಮನೆ ತಿರುಗಿದೆ. ನನ್ನ ಭಗೀರಥ ಯತ್ನದ ಫಲ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಡಿ ಮನೆ ಬಹು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೇ ಇದ್ದು ಒಳಗೆ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಐದಾರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಬಾಲೆಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಸಿಪ್ಪೆ ಎಸೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ನಾನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಕಾಲು ಜಾರಿದಂತಾಗಿ, ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲಿಟ್ಟಂತಾಗಿ, ಮೆಟ್ಟಿಲುರುಳುತ್ವಾ ಚೇರಿದ್ದೊಂದೇ ನೆನಪು.

ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಂಚದ ಮೇಮೆಲೆ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ನಖಿಸಿಖಾಂತ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತಹ, ನರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಡಿದಂತಹ ನೋವಿನ ಅನುಭವ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪತಿರಾಯರು ಹಣೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ “ಹೆದರೋಬೇಡ. ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೋವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಒಂದು ವಾರ bed rest ತೆಗೆದುಕೊಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ” ಎಂದರು.

“ಆಮ್ಮನ ಕಂಚೆ ಕಾಟನ್ ಸೀರೆ!?” ಮಗ, ಮಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಅನುಕಂಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

“ಸುಮ್ಮಿರೋ.... ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಮೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಾಗ್ಲಿ. ಅವಳಿಗೆ ಕಂಚೆ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೇನೇ ತಂದ್ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ನುಡಿದರು ಯಜಮಾನರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ

“ಭೂಷಿ”

ನಾನೇನೋ ಇದುವರೆವಿಗೆ ನನ್ನ ಮಿಲಿಟರಿ ಜೀವನದ ಮೊದಲ ಮೂರು ನಾಲಕ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ‘ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯ’ ಎಂದು ತೋರಿದ್ದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ ನನ್ನ 31-32 ವರ್ಷಗಳ ಮಿಲಿಟರಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರೀ ‘ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯ’ ಎಂದು ತೋರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೇ. ‘ಸೀರಿಯಸ್’ ಆದರೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ‘ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ’ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ, ಅಭಾಸ ಏನು ‘ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವೇ ಆಗಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಇದೇನೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ನೀವು ಪುಟ ತಿರುವಿಹಾಕಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಸಂಪಾದಕರೇ “ಧನ್ಯವಾದಗಳು... ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಅಂತ ನಯವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಬೇರೆ! ಅದಕ್ಕೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಕರನ್ನೇ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆ.

“ಏನ್ಸಾರ್..... ನೀವೇನ್ವೇಳ್ತೀರಿ?” ಅಂತ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು “ನೋಡಿ, ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಯೆ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿವೆ. ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ... ತಿಳೀ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಿಣಕಬೇಡಿ... ತಿಳಿಸಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ... ಹೆದರಬೇಡಿ... ಮಿಲಿಟರಿ ಜೀವನ ಅಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ.... ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿ” ಅಂತ ಕುಮ್ಮಕ್ ಕೊಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಆತಂಕ ಮಾಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿಬಂತು. ಅದರಂತೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು.

★ ★ ★

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರವಾಸ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಬರೀ ‘ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ... ಬಾಕಿ

ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ.... ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹೊಸದಾಗಿ 'ಹೊರಗಿನವರಾದ' ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ... ಈ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕೆಲವು ಸಲ ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿತ್ತೇನೋ? ಅಂತ ಈಗ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆಗ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ 'ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ' ಅದು 'ವಿಕೋಪ' ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ 'ಅಮಲಿ'ನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ... ವಿಕೋಪವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಅಂತ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು.... ಒಂದು ನನ್ನ ಆಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ.... ಮತ್ತೊಂದು ನನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಡವಳಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ.

ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಸೇರಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿ' (Rationing) ಪೂರ್ತಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಮೀಟ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೀಟ್ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಬೀಫ್...' (Beef) ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ರೋಸ್ಟ್ ಮಟನ್ (Roast mutton) ಮಂಗಳವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಶುಕ್ರವಾರ ಪೂರ್ತಿ ಮೀನು... ಕಿಪ್ಪರ್ಸ್, ಪೈಡ್... ಇತ್ಯಾದಿ. ಬ್ರೆಡ್ ಕೊರತೆ ನೀಗಿತ್ತು.

ನನಗೋ ಮೀಟ್ ಆಗಲಿ, ಮೀನ್ ಆಗಲಿ ತಿಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಿಲಿಟರಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಮಟನ್, ಚಿಕನ್ ರುಚಿ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಿಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಬರೀ ಬ್ರೆಡ್, ತರಕಾರಿ (ತ್ಯೂಪ್ ಪೊಟೇಟೋ, ಪೈಡ್ ಪೊಟೇಟೋ, ಬಾಯಿಲ್ಡ್ ಪೊಟೇಟೋ, ಬ್ರಸೆಲ್ ಸ್ಪ್ರೌಟ್ಸ್, ಕೋಸು, ಲೆಟ್ಯೂಸ್, ಇತ್ಯಾದಿ) ಮತ್ತು ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದೆ. ಮಂಗಳವಾರದ ರೋಸ್ಟ್ ಮಟನ್ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆ. ವಾರವಾರ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ದೇಸೀ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ 5 ದಿನಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಮೂವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನೀ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.... ಏನಾಲ್ವರ್ಯ! ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ... ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೊಟ್ಟೆ... ರಾತ್ರಿ ಮೊಟ್ಟೆ!.... ಮೊಟ್ಟೆ ರೇಷನಿಂಗ್ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆನೋ ಅಂತ ಕಂಡಿತು. ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ನಾನಿಲ್ಲಿ

“ಅಯ್ಯೋಪಾಪ... ಇನ್ನೂ ರೇಷನಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕು” ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕೇಳದೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಇದೇನನ್ನಾಯ” ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಮೆಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿನ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನೊಬ್ಬ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್. ಐರಿಷ್ (Irish).... Indian army ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದವನು. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದೆ” ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದ “ಲುಕ್ ನ್ಯಾಗ್” (ನನ್ನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ) “ಇವರುಗಳಿಗೆ ಅವರ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಹಲಾಲ್ ಮೀಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ” ಅಂದ. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ರೇಗತು... ಇಲ್ಲೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅಂತ. ಹೇಳಿದೆ “ನೋಡು ನೀನಾಗಿ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಿದ್ದೀಯ... ನನ್ನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮೊಟ್ಟೆ ಸಹ ತಿನ್ನಬಾರದು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಧರ್ಮ ವಿಧಿಸಿರುವ ಆಹಾರ ಕೊಡು ಅಂದೆ. “ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಅಂದ.... “ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂದೆ. ಮೆಸ್ ಕಮಿಟಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ (PMC) ಒಬ್ಬ ಮೇಜರ್. ಅವರೂ ಸಹ “ಆಗೋಲ್ಲ” ಅಂದರು. ಬಟಾಲಿಯನ್ ಕಮಾಂಡರ್, ಒಬ್ಬ ಲಿಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ “ಇಲ್ಲ” ಅಂದರು.... ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ರಾಯಭಾರಿಯ ಕಛೇರಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಮೆಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗಿರಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಅಂದೆ. “ಯೋಚಿಸುವ ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಬಾ” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು... ಸಂಜೆ ಮೆಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದ... “ನ್ಯಾಗ್... ನಾಳೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್” ಅಂದ. “ಏನು?” ಅಂದೆ “ನೀನು ಮಂಗಳವಾರ ಮಟನ್ ಕೇಳಬಾರದು” ಅಂದ. ನನಗೆ ನಗುಬಂತು ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು ರೋಸ್ಟ್ ಮಟನ್‌ನ ಒಂದು ಥೆಲ್ಕಗಿಸ ಹೆಳಿಕೆ... ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ. ಆ ಹೆಳಿಕೆಯನ್ನು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಿಡಿದರೆ ಬೆಳಕು ಮುಸಕು ಮುಸಕಾಗಿ ತೂರಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು! ಈ ಹೆಳಿಕೆಗೆ ಅದೇನು ಸಡಗರ ಅಂತ.... “ಹಾ... ಮಟನ್.... ಮಟನ್... ಅಂತ ನನ್ನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಕೈಕೈ ಮಸೆದು, ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಿಂಟ್ ಸಾಸ್ (ಪುದೀನ ಸಾಸ್) ಜಾಂ ಇವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬಂದೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಡಿಕೆ ಮಡಿಚಿ, ಮಿಂಟ್ ಸಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ, ಜಾಂ ಬಳೆದು, fork ಮೂಲಕ ಬಾಯಿ ತಲುಪಿಸಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತು ಆ ವಾರದ ಮಟನ್ ನನಗೆ ನಗು ಬಂದದ್ದು ಸಹಜವೇ... “ಲುಕ್ Paddy (ಅವನ ಹೆಸರು)... Thank you for your

favour.. you know what to do with your mutton" ಅಂತ ಹಂಗಿಸಿದ!... ಆದರೂ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅವರು ಮಾತು ತಪ್ಪಿಸದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆದ ನಾನು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದ ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಮೆಸ್ ಬೇರರ್ "ಅಂಡಾ ಕೈಸೆ ಬನಾಲೂ ಸಾಬ್" (ಮೊಟ್ಟೆ ಯಾವಥರ ಮಾಡಿಸಲಿ) ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ "ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೊಟ್ಟೆ ಮಾತು ಎತ್ತಬೇಡ.... ವೆಜಿಟೇಬಲ್ ಕಟ್ಲೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಅಂದೆ!!

..... ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಘಟನೆ... ಎಲ್ಲಾ ಮಿಲಿಟರಿ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಬೆಟಾಲಿಯನ್ ಪೆರೇಡ್ ಇತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ pack ಹೊತ್ತು ಪೆರೇಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.... ಹೋದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಪೆರೇಡ್‌ಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಅಂತ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿದರು... "ಒಲ್ಲೆ" ಎಂದೆ "ಏಕೆ" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೂ ಅಲ್ಲ... ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಕೆಳಗಿನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರದವನೂ ಅಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ... ಏನೋ ಕಾಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪೆರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಅಂದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಪುರು ಆಯಿತು ನಾನು ಪಟ್ಟು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು "ಇದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕಣೋ ಜಗಳ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು... ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಅಂದರು. "ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ... ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಿ" ಅಂದೆ. ಅವರುಗಳೂ 'ಒಲ್ಲೆ' ಎಂದರು. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬಂದೆವು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಜನರಲ್ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ನಾವು ಪರದೇಶದವರು ಪೆರೇಡ್ ನಡೆಯುವ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕ ನಿಂತಿದ್ದು, ಜನರಲ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದು ಎಂದು!

ನನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಮಲು ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಏರಿತು!

ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಹಡಗು ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನನಗೆ ಆಗ್ರಾದಲ್ಲಿರುವ 509 ಕಮಾಂಡ್ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪಿಗೆ (ಈಗ ಬೇಸ್ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ) ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಆರ್ಡರ್ ಬಂತು. ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯ ಸಮಸ್ತ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಉಪಕರಣಗಳ ಭಾರಿ ರಿಪೇರಿ ಮತ್ತು ಮರು ಜೋಡಣೆಯ ಅದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್ ಆಗಿತ್ತು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಹಡಗು ಹತ್ತುವ ದಿನ ಲಂಡನ್‌ನ ಟೆಲ್‌ಬರಿ ಡಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ Movement control ಮೂಲಕ ಬೇರೊಂದು ಆರ್ಡರ್ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿತು! ಅದರಲ್ಲಿ “509 ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್ ಬದಲು EMC ಸ್ಕೂಲ್ ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್‌ಗೆ (EMC ಸ್ಕೂಲ್ ಆಗತಾನೇ ಕರ್ಕಿಯಿಂದ ಸಿಕಂದರಾಬಾದಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು) Instructor ಆಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ” ಅಂತ ಇತ್ತು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಈ ಸಲ 14 ದಿನಗಳ ಹಡಗು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ ತಲುಪಿದೆ. ಬಲಾರ್ಡ್ ಪಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಂಬಾರ್ಕೇಷನ್ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ. ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆತ ನನ್ನ ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕೋಟೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೈ ಕುಲುಕಿ ಹೊರಟು ಹೋದ! ಒಡೆದು ನೋಡಿದೆ. "Report forthwith to 603 combines Workshop Colaba, Bombay" ಅಂತ ಇತ್ತು! ತುಂಬಾ ನಿರಾಸೆ ಆಯಿತು... ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು.... "Forthwith" ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

★ ★ ★

ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಂದು 'ಸ್ವಾರ್' ಇತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಗೆಜೆಟ್ ಹೊರಡಿಸಿ ನನಗೂ ನನ್ನಂತಹ ಇತರ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್‌ಗಳಿಗೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ಲಿಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದರು. ವರ್ಕ್‌ಶಾಪಿಗೆ ಎರಡು ಸ್ವಾರ್ ಧರಿಸಿ, ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದೆ. ಮತ್ತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ... ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದ, ನನಗಿಂತ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ ಕಮಿಷನ್ ಪಡೆದು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆಯಲು ನನ್ನಂತೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ವಾಪಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ! ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಂದು 'ಕಿರೀಟ' ಧರಿಸಿದ್ದ (ಇನ್ನೂ 'ಅಪೋಕಸ್ತಂಭ' ಕಿರೀಟವನ್ನು ಓಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ!)... ಅಂದರೆ 'ಮೇಜರ್' ಆಗಿದ್ದ!

ಅಧಿಕಾರಿ... ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ದರ್ಜೆ ಒಬ್ಬ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್.. ಇವನೇಕೆ ಈ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ? ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು, ಸಂತೋಷದಿಂದ “ಬಂದೆಯಾ.... ಬಾ... ಬಾ... ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಈ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೋ... ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಟಾರ್ ದಯಪಾಲಿಸಿ ‘ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್’ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ನಿನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡಲು ಆದೇಶ ಬಂದಿದೆ” ಅಂದ! ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವೇನೋ ಆಯಿತು ಆದರೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದರೂ... ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಕೆಲಸ!... ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು. ಅಂತ ಅಳುಕಿದೆ “ವಿಷಯ ಏನು, ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು” ಅಂದೆ “ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬಂದೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಈಗ ನೀನು ಬಂದೆ.. ನಾನು ಹೊರಟೆ” ಅಂದ. “ಇದೇನು, ನೀನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಈಗ ತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದೀಯ ಮತ್ತೆ ಕೋರ್ಸ್? ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. “ಆಯೋ ಏನು ಹೇಳ್ತೀಯ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಆಗಲಿ, ನಾನ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೂನಿಯರ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ (Workshop practice) ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.... ಅದರಂತೆ ನಾನು ನಾಗಪುರದ ಆರ್ಮೆನ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ” ಅಂದ! ‘ಟೇಕಿತಿಂಗ್ ಟ್ರಬಲ್’ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಈ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ನಾವುಗಳು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿದ್ದೆವು Filing, Chipping, Smithy, machine shop ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ... ಮತ್ತೆ ಅದೇ... ಅದೂ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳಾದ ಮೇಲೆ! ... ರಜ... ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಅದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ರೈಲ್ವೆ ಆರ್ಮೆನ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, HAL... ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ! ನನಗೂ ಈ ಭಾಗ್ಯ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಇದ್ದೆ.... ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೇಕಿತಿಂಗ್‌ಗೆ ಟ್ರಬಲ್ ವಾಸಿ ಆಯಿತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಈ ತರಹ ಕೋರ್ಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.... ಅನ್ನಿ...

ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಹುದ್ದೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ವರ್ಕ್‌ಷಾಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾರ್ಜೆಂಟ್ ಮೇಜರಡ್(ಉಭಯ) ಇದ್ದ. ಇವನು ಇಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ LVST (Landing Vehicles, tracked ಅಂದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಡಗಿನಿಂದ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಟ್ಯಾಂಕ್

ಬಗೆಯ ವಾಪಸ್)ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ರಿಪೇರಿ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿರದೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. LVT ಅನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹತ್ತಿರವೇ ಕಫ್ ಪರೇಡ್ (Cuffe parade) ಬಳಿ ಸಮುದ್ರದ back bay ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಆಗ ಇನ್ನೂ Back Bay reclamation ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ). ಹೋಗುವಾಗ ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಟ್ಯಾಂಕ್ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ವಾಪಸ್ ಖಾಲಿ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂತು. ಅಷ್ಟು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವ ದೇಶೀ ಪೋರ್‌ಮನ್ ಆಗಲಿ, ಸೂಪರ್ ವೈಸರ್ ಆಗಲಿ, ಖಚಿತ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂತು..... ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್.... ಇವನೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್!!

ಆಗ ತಾನೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಮಲು' ಇನ್ನೂ ಇಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಕೆಲಸ ಈ ಬ್ರಿಟಿಷ್ NCOನ ರಿಪೇರಿ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕೈ ಕೆಳಗೆ!.... ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪೋರ್‌ಮನ್ ಬಂದು "ಸರ್ ಅವನು ರಿಪೇರಿ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗಿನಿಂದ LVT ಅನ್ನು ಟ್ಯಾಂಕ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟರ್ ಟ್ರೇಲರ್ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.... ನಮಗೆ ಅದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ ಅಂದ. "ಏಕೆ? ನಿಮಗಾರಿಗೂ ಡೈವಿಂಗ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ" ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ "ಬರುತ್ತೆ ಸರ್ ಆದರೆ LVT ಅಗಲ ಜಾಸ್ತಿ... ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆದರೂ ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತೆ.... ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ..." ಅಂದ. ಆದರೆ ಇಂಥಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ಬಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.... ಇರಲಿ. ಆಹ್ಮದ್ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಟ್ಯಾಂಕ್ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೆ..... ಇವರುಗಳನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು "ಸರಿ... ನಾನು ಟ್ರೇಲರ್ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಟ್ರೇಲರ್ ಮೇಲಿಂದ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೊಡು" ಅಂತ ಹೇಳಿ LVT ಹತ್ತಿ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಓಡಿಸಿದೆ. ಎದೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ... ಲೀಡರ್‌ಷಿಪ್‌ನ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ lead from the front ಎಲ್ಲರೂ ಆತಂಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೋರ್‌ಮನ್ ಟ್ರೇಲರ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ್ದವನು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ... "ಸರ್... ನಾವುಗಳಿರುವಾಗ ನೀವೇಕೆ risk ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ದಯವಿಟ್ಟು ಇಳಿಯಿರಿ.... ನಾನು ಏರಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದ. ಇಳಿದೆ... ಕೈಲಾಗದು ಅಂತ ಬಿಟ್ಟದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ NCO ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೂರು ಬಂತು... ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ (Accounts) ಕಛೇರಿಯಿಂದ. ಹಿಂದೆ ರಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಂಡತಿಗೆ ರೈಲ್ವೇ ನಾರಂಟ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವಾಗಲೇ ಅದರ ಮೊಬಲಗನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.... ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೇ ವಾರದ ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ, NCOನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕರೆಸಿದೆ. ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ, ಟೋಪಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿರಿಸಿ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಬಂದು "yes?" ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ನನಗೆ ರೇಗಿತು. "Mr..... get out... ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಯೂನಿಫಾರಮ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಒಳಗೆ ಬಾ attention ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಸಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು".... ಹುಂ... ಹೊರಡು ಅಂದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತನಾದ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ಆದರೂ ನನ್ನ ಮೂಡ್ ನೋಡಿ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಂದು ನಿಂತ. ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಏಕೆ ನೀನು ಹಣ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿಲ್ಲ? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಅದನ್ನೂ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದಿದ್ದರು" ಅಂದ. "ಈಗ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಬಂದ ಒಡನೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಿಸು" ಅಂದೆ. "ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್‌ನ ಕೇಳಬೇಕು" ಅಂದ. "ನಾನೇ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್... ನಾನು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನಾಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊಬಲಗು ಹಿಡುಡುಕೊಂಡು ಬಾಕಿ ಕೊಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ರುಜು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಸಂಬಳ ಹಿಂತಿರುಗಿಸು ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ... ಯೋಚಿಸು ಅಂದೆ!

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದವರಿಂದ Phone ಕಾಲ್ ಬಂತು. "ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸಂಜೆ ಬೇಗ ಬಾ" ಅಂತ. ಹೋದೆ ಈ NCO ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್. Lt col outpass ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಔಪಚಾರಿಕ ಮಾತು ಕಥೆ ಆದಮೇಲೆ "ಬ್ರಿಟಿಷ್ NCOಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಏನು ಗೊತ್ತಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದರು "ಗೊತ್ತು ಸರ್... ನಮ್ಮ ಸುಬೇದಾರ ಮೇಜರ್‌ಗಿಂತ ಸೀನಿಯರ್ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸೆಕೆಂಡ್ ಲಿಫ್ಟಿನೆಂಟ್‌ಗಿಂತ ಜೂನಿಯರ್" ಅಂದೆ. ಕೋಪ ಬಂತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ "Look son. Don't forget that it will be coming back to the workshop" ಅಂದರು. "ಗೊತ್ತು ಸರ್... ನೀವು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಕಮಾಂಡಿಂಗ್

ಆಫೀಸರ್.... ಈಗ ನಾನು.... ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಇವನು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಕೇಳಿ" ಅಂದ. "ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ...." ಕೊಡುತ್ತಾನೆ... ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಪವೇ. Mr.....? ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದರು "ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ" ಅಂದ "ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ತಿಳಿದುಕೋ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬರ್ತಾನಿ ಸರ್" ಎಂದು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ.... ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಂದಾಯವಾಯಿತು ಅನ್ನಿ.

ಈ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ ಮತ್ತು ವರ್ಕ್‌ಷಾಪಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಬರಲಿಲ್ಲ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ Lt col ಇಂದ ಅವರ ನಿಜವಾದ ದರ್ಜೆಗೆ... ಅಂದರೆ ಬರೀ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್‌ಗೆ.. ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಆಕೌಂಟ್ಸ್‌ನವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮೇಲಿನ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ (HQ) ಇಂದ Phone ಕರೆಗಳು ಬಂದವು... "ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಬೇಡ ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ" ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಲಿಖಿತ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗಡುವು ತೀರಿದ ಕೂಡಲೇ ರಿಟರ್ನ್ ಇದಕ್ಕೆ Casualty returnt ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ Reduced substantive rank of Lieutenant ಅಂತ!....

ಅವರು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ ಬರದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ಸೇನೆಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಾನು ಬಚಾವ್ ಆದೆ!

ಕೈಗುಣ

ಹೆಚ್. ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಅಂದು..

ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೈ
ಮುರಿದ ರಥದ ಗಾಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೈ
ಗಂಡನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೋ ಸೈ
ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೈ

ಇಂದು..

ದೇವಕೇಸರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕೈ
ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿದ್ದು ದಳದ ಕೈ
ಕೊನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಕೈ
ಕೈ ಕಾ ಸಮಾಚಾರ್ ಯಹೀ ಹೈ

ಧ್ವಜಾರೋಹಣ

ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ಆಗಸ್ಟ್ 14 ಸಂಜೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಡ್ರೆಸ್ ಒಂದು ದಟ್ಟೀ ಪಂಚೆ, ಬನಿಯನ್ ಮಾತ್ರ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನನ್ನೊಳು ಹೇಳಾತಾನೆ ಇದ್ದು “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾ ಬಿಟ್ಟೀ ರಸ್ತೆಲಿ ನಿಲ್ಬೇಡಿ. ಒಂದು ಷರ್ಟ್ ಆದ್ರೂ ಹಾಕೋಳೀ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದ್ರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬರಲ್ಲಾಂತ.”

ನಾನು “ಇರ್ಲೀ ಬಿಡು. ನನ್ನೋಡೋಕೆ ಅದಾವ ಗವರ್ನರ್ ಬರ್ಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರೋದಿದ್ರೆ ಒಂದು ಷರ್ಟ್ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡರಾಯ್ತು” ಅನ್ನೋ ಹಾರಿಕೆ ಮಾತಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವತ್ತು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ ಕೊನೆಲಿರೋ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬರೋದು ಕಾಣಿಸ್ತು. ಈ ಪ್ರಾಣೇನ ಗುಡ್ ಬುಕ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗುತ್ತೇಂತ ರಸ್ತೆ ಬಳಿ ಹೋಗಿ “ಓಹೋ ಎನ್ಸಾರ್ ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದಿರಾಂತ” ದೇಶಾವರೀ ನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೈಕುಲುಕಿದೆ.

ಆತ ಬಹಳ stress ನಲ್ಲಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತು. “ಎನ್ ಹೇಳ್ವೀ ಸಾರ್ ನನ್ನ ತಾಪತ್ರಯ. ನಾಳೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫ್ಲ್ಯಾಗ್ ಹಾಯಿಸ್ವಾ ಮಾಡೋಕೆ ಯಾರೂ ಸಿಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೂ ಆಗಲೇ ಬುಕ್ ಆಗಿದೆ. ನೀವು ತುಂಬಾ ಲೇಟ್ ಅಂತ ನನಗೆ ದಬಾಯಿಸ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪೂಜೆ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲ್ ಮೇಡಂಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾವು 9 ಘಂಟೆಗೇ ಮನೇಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕುಂತ ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೇ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಜೆಸ್ವ್ ಮಾಡಿ” ಅಂದರು.

ನಾನು ಯಾರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೂ ಆತ “ಆಗಲೆ ಮೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಾರ್. ಆಗಲ್ಲಾಂದ್ರೆ” ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಲಿಸ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ Exhaust ಆಯಿತು. ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆಟ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಿ.

ಅವರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹೇಗಿದೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಆಸೆ ಚಿಗುರಿತು. “ಹೆ ಹೆ. ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ಟೈಮ್ ಮಾಡೋ ಬೋದು” ಅನ್ನುತ್ತ ನಾಳೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾವ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕೊಳ್ಳಿ, ಭಾಷಣ ಎಷ್ಟು ಪೇಜ್ ಬರೀಲಿಂತ ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಶುರು ಮಾಡ್ತೆ. ನಾನು ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಈಥರ ಯಾರೂ ಕರೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿದರು. “ಈ

ಪ್ರಾಣ ಹೀಗೆ ದಟ್ಟೇ ಪಂಚೆ, ಸಾಂಡೋ ಬನಿಯನ್ ಅಲ್ಲಿ flag hoisting ಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಗತಿ” ಅನ್ನೋ ಧಾಟೀಲಿತ್ತು ಅವರ ನೋಟ.

“ನೋಡೀ ಇವರೇ. ಇಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಿಕ್ತಾರಾ ಇಲ್ವಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ತಡೀರಿ” ಅಂತ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು.

“ಆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಗ್ತಾರೆ. ಈ ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ನಂಗೇ ಗ್ಯಾರಂಟೀ” ಅನ್ನೊಂಡು ಭಾಷಣ ಬರಿಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಆತ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಯ್ತಂತ ಇವಳಿಗೆ ಹೇಳ್ತೆ. ಶುರು ಆಯ್ತು ಅವಳ ತರಾಟೆ. “ನಾನು ಅವತ್ತೇ ಹೇಳ್ತೆ ನಿಮಗೆ. ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಲಿ ತಿರಿಗಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಯಾರು ಕರೀತಾರೆ. ಹೋಗ್ಲೀ ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೇ ಪೂಜೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಂಗೀ ಮನೇಗೇ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಂಡು ಈ ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿ” ಅಂದ್ಲು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಧ್ವಾರೋಹಣದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಅವರೋಹಣವಾಗಿ ಈಳಿಗೆ ಮಣೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಕೂತೆ.

ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯ

ಮಾವನಾದರೂ ತಾನೆ ಏನು?

ಅವನಿಗುಂಟೆ ಪರಿಹಾರ

ಅವನಾದರೂ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ

ಅಳಿಯನೆಂಬ ಪೀಡೆ ತಾನೆ

ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಪೀಡನೆಗೆ

ಹೇಳುವರು ಗ್ರಹಚಾರ

ಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಮಾನವ ತಾನೂ

ಗ್ರಹವೇ ಆಗುವ ವಿಚಾರ

ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಗಳು ಒಂಭತ್ತು

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಯಾವತ್ತು

ಪೀಡೆಗೊಂಡು ಪೀಡೆ

ಗ್ರಹಕ್ಕೊಂದು ಗ್ರಹ

ಜಾಮಾತಾ ದರಮಗ್ರಹ:

ನಾನು ಸಿಗರೇಟ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು

- ನಾಗೂಪ್ರೀತ ಸೂರಿ

“ಇದೇನು ಸಾರ್, ಮೊನ್ನೆ, ಸಿಗರೇಟು ತಗೊಂಡ್ರಿ, ಹರಕಲು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಕೊಟ್ಟಿ, ನಿನ್ನೇನೂ ಅದೇ ಥರಾ. ಮತ್ತೆ ಈವತ್ತೂ ಕೂಡ....?”

“ಈವತ್ತೇನು? ನಾಳೇನೂ ಅಷ್ಟೆ, ನಾಡಿದ್ದೂ ಅಷ್ಟೆ- ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇರೋ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳು ಖಾಲಿ ಆಗೋ ತನಕಾ ಅದು ಹಾಗೇನೇ. ಹ್ಯಾಗೆ ಅದನ್ನ ತಗೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಆಗೊಲ್ಲ ಅಂತೀರಿ, ನೋಡತೀನಿ.”

ನಾನು ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ಹೋಗೊಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೇನೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವಾಗ್ಗಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟೆ - ದಾರೀನಲ್ಲಿ ಈ ನಂಬಿಯಾರ್ ಅಂಗಡೀ ಹತ್ರ ಗಾಡೀ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಿಗರೇಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡೋದು ನಡಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಒಂದು ಥರಾ closeness- ಸಲಿಗೆ ಅಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಚುಡಾಯಿಸೋದು, ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಚುಡಾಯಿಸೋದು ನಡೀತಾ ಇರತ್ತೆ. ಅವತ್ತಿನ ದಿನಾಸೂ ಹಾಗೆ.

“ತಗೊಳ್ಳಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾವಾಗಲಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ದೀನಾ ಸಾರ್? ಏನೋ ಯಾವಾಗಲಾದ್ರೂ Once in a while ಮುಟ್ಟೋಕೆ ಅಸಹ್ಯ ಆಗದೇ ಇರೋ ಅಂಥಾ ಒಂದು ನೋಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ.”

“ನೋಡಿ, ನಂಬಿಯಾರ್, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರೋ ನೋಟು ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಗೇ ಇರತ್ತೆ - ನಿಮಗೆ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರೋ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಬೇಕೂ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ಬಹುಶಃ ಅವನ್ನ ನಾನೇ ಮನೇನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ.”

“ಏನಂದ್ರಿ? ನೋಟುಗಳನ್ನ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡತೀರಾ... ನೀವು? ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತೆಲ್ಲಿಚರಿಯವರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಆ ಕೆಲಸ... ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಆಗತ್ತಾ? ಮರೆತುಬಡಿ, ಅದನ್ನ.”

“ಹಾಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಊರವನ್ನ Under - estimate ಮಾಡಬೇಡಿ, ನಂಬಿಯಾರ್ - ಮನಸ್ಸು ಮಾಡೊಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ - ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ್ರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಆಗಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಯಾವುದು ಇದೆ? ಯಾಕಿ, ಅರವತ್ತನೇ ಇಸವಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನಗುಡೀಲೆ ಒಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಆ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರು, ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು.”

ಈ ಥರಾ ಮಾತು ಆಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ದಿವಸ ಆಗಿರಬಹುದು, ನಮ್ಮವರು ಯಾರದೋ ಒಬ್ಬರ ಮನೆನಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾಗೆ ಅಂತ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ದಕ್ಷಿಣೆ ತಾಂಬೂಲಕ್ಕೆ ಜನ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನಗೂ ಒಂದು ತಾಂಬೂಲ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಜತೇನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ, ದಕ್ಷಿಣೆ. ಅದೂ ಯಾವ ಥರಾ? ಗರಿ ಗರಿಯಾದ ಹೊಸಾ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳು - ಯಾರೋ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ತಂದಿದ್ದು, ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಅವನ್ನ ಜೇಬಲ್ಲಿ ಹಾಕೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು - ಈ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತಗೊಂಡು ನಂಬಿಯಾರ್ ಗೆ ಪೂಲ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ?

ಮಾರೆನೆ ದಿನ ಸಿಗರೇಟ್ ತಗೊಂಡೆ, ಒಂದು ಹೊಸಾ ನೋಟ್ ಕೊಟ್ಟೆ.

ನಂಬಿಯಾರ್ ಗೆ ಆರ್ಪರ್ಯ - “ಹೊಸಾ ನೋಟು - ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗತೂ ಸಾರೂ ಇದು ನಿಮಗೆ?”

“ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆ! ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿದೆ, ನಾನೇ ಮನೇನಲ್ಲಿ - ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮುಂಚೇನೆ”

ನಂಬಿಯಾರ್ ಛತ್ರಿ. ಅದನ್ನ Examine ಮಾಡೋನ ಥರಾ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದ, ಹಿಂದೆ ತಿರಗಿಸಿದ, ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿದ.

“ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಸಾರ್ ನೀವೂನು! ಏನೋ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ.... ನೋಟು ಚೆನ್ನಾಗೇ ಬಂದಿದೆ - ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ನಂಬರ್ ಹತ್ರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲ - ಅದು ಕೊಂಚ ಸರಿ ಹೋಗಬೇಕು”

ಹ್ವೈ, ಹ್ವೈ, ಅಂತ ಅವನೂ ನಕ್ಕ, ನಾನೂ ನಕ್ಕೆ - ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದವರು ಬೇರೆ ಮೂರು ನಾಕು ಜನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅವರೂ ನಕ್ಕರು.

ಒಂದು ವಾರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಹೊಸಾ ನೋಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ, ಅದನ್ನ ನೋಡಿದವನು ನಂಬಿಯಾರ್ ಅಂದ:

“ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕಡೆ border ನ ಸೆಂಟರಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಬೊಂಬಾಟ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ”

ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲ ಆ ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು, ಅವರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು

“ಹ್ಯಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಸಾರ್ ಮಾಡಿರೋ ನೋಟು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ಅವರೂ ನಗತಾ “ಆಯ್ತು, ಇನ್ನಮೇಲೆ ಸಾಹೇಬರು ಬೆಂಚ್ ಗಾಡೀಲೆ ಓಡಾಡತಾ ಇರತಾರೆ - ಸ್ಕೂಟರನ್ನ ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಹಾಕಿ” ಅಂದರು.

ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಹತ್ತು ದಿನಾ ಅಂತ ಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಟು ಬಿಟ್ಟೆ.

“ಇದು ನೋಡಿ, ಸಾರ್ perfect! ಒರಿಜಿನಲ್‌ಗೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯೋ ಥರಾ ಇದೆ - ಏನೂ canges ಬೇಡ - ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಶುರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ”

ನಾನು ನಗತಾ, ಸಿಗರೇಟ್ ತಗೊಂಡು ಹೊರಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಆರೇಳು ಜನರು ಇದ್ದಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹತ್ರ ಬಂದು

“ಸಾರ್ ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಕೊಂಚ ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು - ಈ ಕಡೆ ಬರತೀರಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ಅದೇನು ನನ್ನ ಜತೆ ಇವನ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮಾತು? ಏನಾದರೂ ನನ್ನ ನೋಟುಗಳಿಗೆ Sole distributor ಆಗಿ ಬರ್ತೀನಂತ ಹೇಳತಾನಾ? ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಜೋಕು ಬಹಳ ದೂರಾನೆ ಹೋಗಿದೆ!

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮುನಿಸಾಮಪ್ಪ ಅಂತ....

"Glad to meet you" ಅಂತ ನಾನು ಕೈ ಚಾಚಿದೆ.

"But I am not glad to meet you - ನಾನು ಕೈಂ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ - ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಬರತೀರಾ ಸ್ಟೇಷನ್ ತನಕಾ?"

“ನಾ... ನಾನು..? ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ?.... ಯಾಕೆ ಸಾರ್?”

“ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಟು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬಹುದೂ ಅಂತ ಇನ್ನೂ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು permission ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ... ಅದಕ್ಕೇ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಸಾರ್... ನಾನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಅವೆಲ್ಲ genuine ನೋಟುಗಳು ಸಾರ್, ನನಗೆ ದಕ್ಷಿಣೇನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು....’

“ಅದಕ್ಕೇ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳತಾ ಇರೋದು - ವರದಕ್ಷಿಣೇನೂ ಕೊಡಿಸೋಣಂತೆ”

ಮಾವನ ಮನೆ! ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನು!! ಏರೋಪ್ಲೇನು!!! ರಾಘವೇಂದ್ರಾ, ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಾ ತಂದ್ಯಲ್ಲಪ್ಪಾ?

“ಮೌನವಾಗಿ ಬರ್ತೀರೋ - ಇಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೂ ನಾಕು ತದಕಿ ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೋ ಹ್ಯಾಗೆ?”

ನೀವು ಯಾವಾಗಲಾದ್ರೂ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ್ರಾ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಿರಬಹುದೂ

ಅಲ್ಲವೆ, ಮಾನಾ ಮರ್ಯಾದೇ ಅನ್ನೋದ್ ಮರೆತು ಊರ ಮಂದಿ ಎದುರಿಗೆ ಅತ್ತೂ ಕರೆಯೋದೂ ಅಂಜೋದನ್ನ? ನಾನೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದೆ - ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ಲ್ಲಿ ಅಳೋದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ವಾಸಿ ಅಲ್ಲವೆ?

ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆಗಿರಬಹುದು - ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಮುನಿನಾಮಪ್ಪನಿಗೆ ಅದೇನು ಕರುಣೆನೇ ಬಂತೋ - ಇಲ್ಲ ಎಂಬತ್ತು ಕೇಜೇ ತೂಕದ ಧಾಂಡಿಗ ನಡು ಬೀದೀಲಿ ಅಳತಾ ಇರೋದು ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯಾಸೇ ಆಯಿತೋ, ಅಂತೂ

“ಆಯ್ತು, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡತೀನಿ - ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಮೇಲೆ”

ಏನು ಅವನ ಕಂಡೀಷನ್ ಇರಬಹುದೂ? ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯನಾ? ಇಲ್ಲ, ರಾಜಕುಮಾರೀನಾ? ಯಾವದು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕೊಡತಾ ಇದ್ದೆ - ಇದ್ದಿದ್ರೆ.

“ಏನಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕಂಡ ಕಂಡ ಕಡೇನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೆಕರ ಪೆಕರನ ಥರಾ ಮಾತಾಡ ಕೂಡದು, ತಿಳೀತಾ?”

“ನಾನು ಏನು ಮಾತಾಡಿದೆ ಸಾರ್? ನಂಬಿಯಾರ್ ಹತ್ರ ಜೋಕ್ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದೆ, ಅಷ್ಟೆ - ಅದೂ ಹಳೇ ಪರಿಚಯ ಅನ್ನೋ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ - ”

“ಬರೀ ನಂಬಿಯಾರ್ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಏನೋ ಅನ್ನಬಹುದಾಗಿತ್ತು - ಆದ್ರೆ ನೀವು ಸಿಗರೇಟ್ ತಗೋವಾಗೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳೂ ಇರತಾ ಇದ್ರಲ್ಲ?”

“ಅವರೇನ್ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದು ಸರ್? ನಾನೂ ನಂಬಿಯಾರ್ ಜೋಕ್ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದಿ - ಅವರು, ಆ ಗಿರಾಕಿಗಳು, ನಗತಾ ಇರೋರು ಅಷ್ಟೆ”

“ಅಷ್ಟೇನಾ? ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ನೀವು ಹೇಳತಾ ಇರೋದನ್ನ ನಿಜ ಅಂದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಯಾರ ಹತ್ರಾನಾದ್ರೂ ಕಂಪ್ಲೇಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ರೆ ಏನಾಗತಾ ಇತ್ತು? In fact ವಿಷಯಾ ಹೀಗೇ ಅಂತ ಕೊಂಚ ಗುಸು ಗುಸು ನನ್ನ ಕಿವಿ ತನಕಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಈವತ್ತು ಬಂದಿದ್ದು. - ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಾಕತ್ತಾಗಲೀ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನೋದು”

ಅವತ್ತಿಂದಲೇ ನೋಡಿ, ನಾನು ನಂಬಿಯಾರ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಇರಲಿ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದೋದು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನನ್ನ Stick answer ಒಂದು ಇದ್ದೆ ಇದೆ:

"Cigarette Smoking is Injurious to Health"

DRY-N-WASH

ಹೆಚ್. ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ವಾಷಿಂಗ್ ಗೆ

ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟೆ

ಬಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಡ್ತು

ಕೊಳೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು

ಥತ್ - ಚೇಟಿಂಗ್

ಕೇಳೇ ಬಿಟ್ಟೆ

ಜೋರಾಗಿ ನಾನು

“ಎನಪ್ಪಾ ಇದು

ಡೈ ವಾಷಿಂಗೋ

ಇಲ್ಲಾ

ಐ ವಾಷಿಂಗೋ

ಬಿಟ್ಟು ಊರಗಲ ಬಾಯಿ

ಹೇಳ್ತಾನವನು ಕ್ಲೀನರ್

‘ಅಯ್ ಯಾಕ್ತಾಯಿ

ಹಾಕ್ಸಿವ್ವಿ ನಾನು

ನೋಡಲಿಲ್ಲವ್ರ ಬೋರ್ಡ್

ಡೈನ್ ವಾಪ್

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ '97

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಸಹ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25ರಂದು
'ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಿದ್ಧವಿದೆ. ವಿವರಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಸ್ಥಳ: ಹೆಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಯನಗರ
ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರದ ಆಹ್ವಾನ

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮದ ಪರವಾಗಿ
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಯು!

- ಹಾ.ರಾ.

ಮಹಡಿಮನೆ ವೆಂಕಜ್ಜಿಗೆ
ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಬಂತು ಆಮಂತ್ರಣ
ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಸರೋವರದಾಚೆ
ಸೊಸೇಗೆ ಬಾಣಂತನ!

ವೆಂಕಜ್ಜಿಗೆ ಬಿತ್ತೊಂದ್ಕನಸು
ಪುಟ್ಟಕೂಸ್ಸ ಎದೆಗಪ್ಪೊಂಡಂತೆ
ಅಮೇರಿಕಾಮಗು ಕೃಷ್ಣನಹಾಗೆ
ಗುಂಡುಗುಂಡಗೆ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತಂತೆ!

ಮೊಮ್ಮಗನ್ನ ಮುದ್ದಾಡೋ ಆಸೆ
ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ಮರಸ್ತು
ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಆದ್ರೆ ಏನು?
ತಾಯಿ ಹೃದಯಕಣ್ಣು ತೆರಸ್ತು
ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ ವೀಸ ರೆಡಿ
ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಮಿಡಿ
ರಗ್ಗು, ಶಾಲು, ಔಷಧಿ ಕಿಟ್
ಬುಕ್ ಆಯ್ತು ಬೋಯಿಂಗ್‌ ಪ್ಲೇಟ್!
ಪೇಪರ್‌ ನಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಓದಿ
ನೆರೆಹೊರೆಯವರೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಟಿ‌ಕೊಟ್ಟು
ಕೋರಿದರು 'ಹ್ಯಾಪಿ‌ಜರ್ನಿ'
'ಅ ಅ ಅಮೇರಿಕಾ' ಹಾಡಿ!

ಸೊಸೇಗೆ ಕನ್ನಡ ಬಾರದು
ಅತ್ತೇಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ ಬಾರದು
ಹೇಗಿದ್ದಾಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮುದುಕಿ

ಮುತ್ತು ಮಂಜಿನ ನಾಡಲ್ಲಿ!
ಎಂಟು ಕೆರೆ ನೀರು ಕುಡಿದಾಕಿ
ಫಾಟಿ ಮುದುಕಿ
ವೇಷ ಭಾಷೆಗೆ ಹೆದರೋದುಂಟೆ!
ವೆಂಕಜ್ಜಿ ಆದಳು ಸ್ಮಾರ್ಟ್
ಅವಳಾಗಲೆ ಕಲಿತಿದ್ದಳು ಹೊಸ ಭಾಷೆ
ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ನವ್ಯ ನೂತನ ಭಾಷೆ
ಏನೆ ಕೇಳಿ, ಏನೇ ಹೇಳಿ
ಯ - ಯ - ಎನ್ನುವ ಒಂದಕ್ಕರ ಭಾಷೆ
ಎಲ್ಲರನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆ
ಬಳಸಿದಳದನೆ ಸ್ವೈಲಿನಲಿ!
ವಿಮಾನದಲ್ಲು - ಯ
ಮನೆಯಲ್ಲು - ಯ
ಫೋನಿನಲ್ಲು - ಯ
ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲು - ಯ
"Welcome to California"
ಎಂದಳು ಗಗನ ಸಖಿ
'ಯ' ಎಂದಳು ವೆಂಕಜ್ಜಿ
"How is Venkatalakshmi?"
'ಯ' ಎಂದಳು ವೆಂಕಜ್ಜಿ
"Enjoyed Nayagara?"
ಯ!
"Tasted Kentaki Chicken?"
ಯ! ಯ!

ಗುಂಡನ ಗಡಿಬಿಡಿ

ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ್

ಗುಂಡಾಂದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರೋದು ಯಾರು ಹೇಳಿ? you are right! ಅದೇ ಗುಂಗುರಿಯಾದ ತರ್ಕ, ತರಾಯಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಸುಪಾಸನೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ತೀಡಿ ಬಾಚಿದ ಕ್ರಾಪು, ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿ careful ಆಗಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡ ಗೊಂಚಲು ಕೂದಲು. ನಮ್ಮಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಮಿಳು ಸಿನೆಮಾ ನಟನಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗಿಯರ ನೆಚ್ಚಿನ ನಟ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಗೇಬಲ್ ಹಾಗೆ ಇದೀನಿ ಅನ್ನೊ ನಂಬಿಕೆ. (ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ '97ರ ಉಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆಯ "ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕು! ನೀನಳಬೇಕು! ನಾನಗಬೇಕು!" ಓದಿ)

Inverted "V" ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪೆನ್ನಿಲ್ ಥಿನ್ ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡುತ್ತಾ, ಸಿಜರ್ಸ್ ಸಿಗರೇಟನ್ನು ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಡ್ಯಾಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುತ್ತು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇರತಾನಲ್ಲ ಅವನೇ!

ಅಲ್ಲಿ ಬೇಲಿ ಹಿಂದೆ (ಬೇಲಿನೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಾಂಪೌಂಡು) ಕಡ್ಲೇಕಾಯಿ ತಿಂತಾನೋ ಹರಟೆ ಹೊಡಿತಾನೋ ಕೂತಿರುತ್ತಾಯಿದ್ರಲ್ಲಾ ಆ ಹುಡುಗಿಯರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಾ ತನ್ನೇಲೆಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾನುಭಾವ!

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಗಮನ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೊಳ್ಳೋಕ್ಕೇಂತ ಸಣ್ಣಗೆ ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದೋ ಕಣ್ಣು ಹುಬ್ಬು ಕುಣಿಸೋ ಆಭ್ಯಾಸಾನೂ ಉಂಟು. ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ನಡ್ಕ ಹುಟ್ಟೋತಾಯಿತ್ತು. "ಬೇಡ್ವೋ ಗುಂಡ!" ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಾಯಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಅಪ್ಪ ಕೇಳೇಕಲ್ಲಾ!

ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ಕಣ್ಣು ಕುಣಿಸಿದಾಗ ನಾನು "ಹೋ" ಅಂತ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮರ ಒಂದನ್ನ ಸರಸರಾಂತ ಹತ್ತಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಯಾಕೇಂತಿರೋ? ನಮ್ಮಪ್ಪ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹಾಸ್ಟಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ "ಲೋ! ಭಡವ! ಸಿನೆಮಾ, ಹೋಟಲಾಂತ ಪೋಲಿ ಅಲದ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಸಿಗಿದು ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ! ಹುಷಾರಾಗಿ ಪಾಠ ಓದ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರು. ಏನಾದ್ರೂ ಪೋಲಿ ಅಲೆದಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ಕಾಲೇಜು ಬಿಡಿಸಿ ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಆಯ್ಕೋಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಬೈದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ತರ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ದಪ್ಪ ಮೀಸೆ ತಿರುವಿ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಾ! ಅಲ್ಲೇ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಇಟ್ಟೊಂಡು ಕೇಕೆ ಹಾಕ್ತಾ ನಗ್ತಾಯಿದ್ರಲ್ಲಾ ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡಿ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗ್ಗು ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ಆ ಹುಡುಗ್ರೇನು ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡ್ತಾರೆಯೆ? "ಯಾವೋನೋ ಅಪ್ಪ ಹಳ್ಳೀ ಮುಕ್ಕ!" ಏನೋ ಹಾಗೇ ಉಗೀತಿ! ನಿಂಗೇನೋ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸಾಂತ" ಕೂಗಿದ್ದು. ಈ ಗುಂಡ ಕಣ್ಣು ಕುಣಿಸ್ಕೊಂಡು ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಚೇಷ್ಟೆ

ಮಾಡ್ತಾ ಆ ಹುಡುಗೀರ ಕೈಲಿ ಒದಸೊಳ್ಳಲಿ - ಆ ವಿಷಯ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಫುಟ್ಟಲಿ - ನಾನೂ ಜೊತೆಲಿದ್ದೇಂತ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ನನ್ನನ್ನೇನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಾರೈ - ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇನೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿದ್ದೆ.

ನಾನು ರೆಂಬೆ ಸಂದಿಯಿಂದ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇವನು ನವಿರಾಗಿ ನಕ್ಕು ಶಿಳ್ಳು ಹೊಡ್ತೆ. ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಇವನ ಹತ್ರ ಬಂದ್ಲು ಕೈನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೊಸ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಆಹಾ! ಆ ಉಗುರುಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವಂತೀರಿ! ಒಳ್ಳೆ ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಚೂಪಾಗಿದ್ದು, ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣ ಬೇರೆ. ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ಹಿರಣ್ಯ ಕಶಿಪು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗೆದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೊಯ್ದ ಬೆರಳುಗಳು ಹೀಗೇ ಇದ್ದೋ ಏನೋ! ಹತ್ರ ಬಂದೋಳೇ “ಏನೋ ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್! ಹಾಗೆ ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೀತಿ! ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಏನಿದೆ ನೋಡದ್ಯಾ!” ಅಂತ ಕೆಂಪು ಚಪ್ಪಲಿ ಎತ್ತಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಕೈಲಿರೋದೇ ಬೆರಳು!” ಅಂತ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ತುಟಿ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಮೊಡೆದಿದ್ದ ಗುಂಡ.

“ಛೂ! ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗು! ನಾಚ್ಕೆ ಇಲ್ಲೋನೇ?” ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಂಬಿ ಕಿತ್ತಿದ್ದು.

ಗುಂಡ ತಕ್ಷಣ ಮರದ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದೋನೇ ನನ್ನ ಎಡಗಿವಿ ಹಿಂಡ್ತಾ (ಅಪ್ಪ ಹಿಂಡಿದ್ದು ಬಲಗಿವಿ) “ಏನೋ ಹಾಳಾದೋನೆ! ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಾಯ್ಬಡ್ಕೊಳ್ಳೊಹಾಗೆ ಬಾಯ್ಬಡ್ಕೊಂಡು ಓಡಿದೆ. ನಿನ್ನನೆ ಹಾಳಾಗ! ನೀನು ಬಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆಲ್ಸ ಹಾಳಾಯ್ತು. ಇನ್ನೇಲೆ ನನ್ನಿಂದೆ ಬಾ. ನಿನಗೇನಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡ್ತೀರು?” ಅಂತ ನನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರ ಬಿಡ್ನಿ ದುರ್ದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗಿದ್ದೋ ಏನೋ! ನಾನಾಯ್ತು, ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸಾಯ್ತು ನನ್ನ ರೂಮಾಯ್ತು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ಬೇರೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅವನನ್ನ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ತೆನಾಲಿ ರಾಮನ ಹಾಗೆ ಮಡ್ಕೆ ಹಾಕೊಬೇಕಾಗಿತ್ತಷ್ಟೆ!

ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಬಂದೋನೇ “ಏನೋ ಮರಿ! ಓದಿ ಓದಿ ಕೂಚಂಭಟ್ಟನಾಗಿಬಿಡ್ತೀಯಲ್ಲೋ! ಪುಸ್ತಕ ಪಿಶಾಚಿ! ಆ ನಿನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಲೆಲಿ ದೇವರು ಏನು ತುಂಬಿದಾನೋ ನೋಡೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಬುರುಡೆ ಎರಡು ಪಾಲಾಗ್ಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಹೆಚ್ಚು. “ಬಾರೋ! ನಿಂಗೊಂದು ಸಿಹಿ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜಾನೂನು, ದೋಸೆ (ಮಸಾಲೆ) ಬೈಟೂ ಕಾಫಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು “ಇದನ್ನ ತಿಂತಾ ಕೇಳು ಸಿಹಿ ಸುದ್ದೀನ” ಅಂತ ದಂ ಎಳೀತಾ ಹುಕುಂ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟ.

“ಲೋ! ಮರಿ ಅವು ನನ್ನ ನೋಡಿ ನಕ್ಕದ್ದು ಕಣೋ!” ಅಂತ ಅಂದು ಜಾಮೂನಿಗೆ

ಚಮಚ ಚುಚ್ಚಿದ.

“ಯಾವೋಳೋ” ಅಂತ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಹೊಳೆತು ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಉಗುರಿನವಳರಬಹುದಂತ. “ಹೌದೇನೋ” ಆಶ್ಚರ್ಯ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರು ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಜಾಮೂನು, ದೋಸೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಿಕ್ಕೊಂಡು ತಿಂಡಿಗೆ ನಾಮ ಹಾಕ್ತಿಟ್ಟಾನು! ಆಮೇಲೆ ತಿಂತಾಯಿದ್ವಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಏನೇನೋ ಹೇಳೊಂಡು ಬೋರ್ ಹೊಡಿತಾಯಿದ್ದ. ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಅತ್ತಿತ್ತಾಗೆ ಕೊಂಚ ತಿರುಗಿದರೂ “ಪೆಕ್ರೆ! ನಾನ್ವೆಳೋದನ್ನ ಗಮನಯಿಟ್ಟು ಕೇಳು!” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೀಚಿನ T.V. ಸೀರಿಯಲ್ ನೋಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೀರಿಯಲ್ ಸಂತರವೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಾರಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಕ್ತಾಯಿದ್ದ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕು.

“ಏನಂತಿ ಮರಿ! ನಮ್ಮದು ಅಂತ ಇಂತ ಪ್ರೇಮ ಅಲ್ಲಾ ಕಣೋ! ರೋಮಿಯೋ ಜೂಲಿಯಟ್, ಲೈಲಾ ಮಜ್ನು, ಷಿರೀನ್ ಪುರ್ನಿಮಾ ತರಹ ಆಮರಪ್ರೇಮ!” ಅಂತಲ್ಲಾ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಆಮೇಲೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ್ದು ಪಾರ್ಥನಿಂದ - ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಇವನು ಬೇಲಿ ಈ ಕಡೆ (ಅಂದ್ರೆ ರಸ್ತೆ ಕಡೆ) ನಿಂತಿದ್ದ. ಬೇಲಿ ಆ ಕಡೆ (ಅಂದ್ರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಲಾನ್) ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಳು ಕಥಾನಾಯಕಿ ನರಸಿಂಹ ನಟಿ (ಉಗುರು). ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೊಂದಿಗೆ ಕಾಡು ಹರಟೇಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. (ಬಹುಶಃ ಗುಂಡನ ವಿಶ್ವನೇ ಹೇಳಾಯಿದ್ಲೋ ಏನೋ). ಅವಳು ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗೋಕ್ಕೂ ಇವನ ಮುಖ ಮುಂದೆ ಕಾಣೋಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯ್ತಂತೆ. ಆಕೆಗೆ ತಡೆಯಲಾರದ ನಗು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಫ್ರೆಮಂಗೆ ತಿವಿತಾ ಏನೋ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದಳಂತೆ. ಆವಾಗ ಗುಂಡನೆದುರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಗು ಎಸೆದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನ ಕಂಡು ಗುಂಡ - ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ವೇ - ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡ್ತಾರೆ - ಆ ಮುಗುಳ್ಳಗೇನ ಹಿಡಿದು ಎಡಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸೋ ತರಹ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಆವಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವನು “ಸೆವೆನ್ತ್ ಹೆವನ್” ಸೇರಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥ ಏನ್ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ಅಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡ್ತೀರಾ? ಅವನೂ ಅಷ್ಟೆ ಗುಂಡನ ಹಾಗೇ ಪೋಲಿ ಅಲೀತಾಯಿದ್ದ ಅಷ್ಟೆ!

“ಏನಮ್ಮಾ ಮಜ್ನು” ಅಂತ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರೂ ಆ ಮಂಕು ಮಿಶಿ ಪಟ್ಟೊಂಡು ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೈಟೂ ಕೊಡ್ತಿ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸ್ತಾಯಿತ್ತು. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಸಮಾರಾಧನೆ. ಅವರಪ್ಪನೇನು ಅಂತಹ ಹಣವಂತರೇನಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಇವನ ಫೀಸಿಗೇಂತ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ, ಅಜ್ಜಿ ಮಡಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಲಿ ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ, ಅಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಮನೇಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಆಪದ್ಧನ - ಎಲ್ಲಾ ಕದ್ದೂ ಕಳಚಿ ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಿದ್ದ.

“ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಅವಳ ಹೆಸರು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚೇ ಬಿಟ್ಟಿ ಮರೀ” ಇನ್ನೇನು III

Period ಗೆ ಬೆಲ್ ಹೋಡೀಬೇಕು. ಆವಾಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

“ಸರಿ! ಪತ್ತೇ ಹಚ್ಚದೆ ಇನ್ನೆನ್ನಾಡ್ತೀ! ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಆ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂದೇನೆ ಬಿದ್ದಿರಿ. ಯಾರೋ ಅವಳ ಹೆಸರು ಕೂಗಿರಬೇಕು. ನೀನು ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡಿದಿ. ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ, ನೀನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾದರು ಏನು” ಇದು ಸ್ವಗತ ಅಷ್ಟೇ! ಅವನ ಮುಂದೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯೋ ಧೈರ್ಯ ನನಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೋ ನಾ ಬೇರೆ ಕಾಣೆ.

‘ಎಂಥ Modern ಹೆಸರು ಅಂತೀಯಾ - ರುಕ್ಮಿಣಿ ಕಣೋ - ಆಹಾ ರುಕ್ಮಿಣಿ - ರುಕ್ಕು for Short’ ಅಂತಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ.

“ಛೂ! ಮಾರ್ಡನ್ ಹೆಸ್ರಂತೆ ಅದೆಂಥದೋ Modern ದ್ವಾಪರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇರೋ ಹೆಸ್ರಲ್ಲೋ ಅದು. ಒಳ್ಳೆ ತಾನೇ ಕಂಡ್ವಿಡ್ವು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಡ್ತಾನೆ” ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಗೊಣಗಿದ್ದೆ. ಆಗ್ಲೆ ಮೊದಲನೆ ಬೆಲ್ಲ ಆಗಿತ್ತು.

“ಏಯ್! ಸುಮ್ಮೆ ಬಾಯ್ತು ಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಕೇಳು ನಾನು ಹೇಳೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ. ಇನ್ನೊಂದು ದಪ ಗೊಣಗಿ ಡಿಸ್ಪರ್ಬ್ ಮಾಡದ್ರೆ ನೋಡು ನಾನೇನ್ನಾಡ್ತೀನೀಂತ! ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಅವಳ ಗುಣಗಾನ ನಡೀತು. ಬೆಲ್ ಬಾರಿಸಿದರೂ ತಾನೂ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗಾ ನನ್ನೂ ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಬಿಡ. ಒಳ್ಳೆ ಗ್ರಹಚಾರ..... ಆಹುಡ್ಗಿ ಹತ್ರ ಒಂದಕ್ಕರ ಮಾತಾಡ್ತೆ. ತನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ ಸಕ್ಕಿದ್ವು ಅಂದ್ಕೊಂಡೇ ಇಷ್ಟು ಕೊಚ್ಚೊತ್ತಾಯಿದ್ವಾನಲ್ಲ - ಇನ್ನು ಅವಳೇನಾದರೂ ಮಾತಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ಇವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೋ!

ಸರಿ! ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗೂ ಒಂದು ಅಂತ ಇದ್ದೆ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೇ ಗುಂಡನ ಕಥೆಗೂ ಅಂತ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ಏನು ವಿಚಿತ್ರ ಇವನ ಕಥೆ ಶುರುವಾಗೋದಕ್ಕೆ ಮೊದ್ಲೆ ಅಂತಹ ಹಂತ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದೇ! ಈ ಕಥೆನೂ ಅಂತ ಕಂಡಿತು. ಅದು ಹೇಗಾಯ್ತಂದ್ರೆ - ಹೀಗೆ-

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅವತ್ತು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಕಳೆದು ಆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದನಂತೆ. ಅಲ್ಲೇ ಗೇಟಿನ ಹತ್ರ ರುಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ. ಏನು ವಿಶೇಷ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತ. ರುಕ್ಕು ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಿಗೆ “ನಾನಿವತ್ತು ಈಗ್ಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಈ ನೋಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣಾಂತ ಬಂದೆ ಟಾಟಾ ಬೈಬೈ” ಅಂತ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದು ಕಂಡನಂತೆ. ಸರಿ! ಪುಂಗಿ ನಾದ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೋ ಹಾವಿನಂತೆ ಇವನೂ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದ. ಇವನ ಒಳ ಮನಸ್ಸು “ಒಬ್ಬೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಆಡಬಹುದು. ಅವತ್ತು ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್ ಶಟ್ ಅಪ್ ಅನ್ನೋ ಮಾತ್ಸಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನೇನು ಮಾತಾಡೋಕೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಹಂಬಲ ಪಡ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಓಡಿ ಹೋದೋಳೆ ಯಾವುದೋ ಬಸ್ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಇವನೂ ಹತ್ತಿದ. ಆದ್ರೆ ಆ ರಷ್ ನಲ್ಲಿ ಅವು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂತ ಹುಡುಕೋದೇ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಸ. ಕೊಕ್ಕರೆ ಅಂತೆ ಕತ್ತು ಚಾಚಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂತ ಪತ್ತೇ ಹಚ್ಚೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಇದ್ದನಂತೆ (ಅವಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇಟ್ಟೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಎಲ್ಲೋ ಇಳು ಕೈ

ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಾಳು ಅಂತ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದ). ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಂಡಕ್ಕರು ಟಿಕೇಟಿಗೇಂತ ಇವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತನಂತೆ. 'ಇದೆಲ್ಲಿಂದ ವಕ್ರ ಸಿತಪ್ಪಾ! ಈ ವಿಶಾಚಿ' ಅಂತ ಅಂದೊಂದು ಅವನನ್ನು ಬೇಗ ಸಾಗ್ವಾಕ್ಕಿಡೋಣ ಅಂತ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕ್ತಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ನೋಟೊಂದು. ಅಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ "ಹೋಟ್ಟು ಸಿನೆಮಾಂತ ಏನಾದೂರ ಈ ಹಣ ಹಾಳಾದಿದೆಯೋ ನಿನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರ ಬಿಡ್ತಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ತಪ್ಪಗೆ ಫೀಸು ಕಟ್ಟು!" ಅಂತ Warning ನೊಂದಿಗೆ ನೋಟನ್ನು ಹಾಗೇ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಸೇರೋದಕ್ಕೆ ಹೋದ್ದಂತೆ. ಮೈಯಲ್ಲಾ ಬೆವರು ಬೇರೆ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ. "ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರೋದಕ್ಕೆ ನನಗಿನ್ನೇನು ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲಾಂದೊಂದೊಡ್ಡಾ, ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಕಾರಲ್ಲ" ಅಂತ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಅಂದು ಆ ನೋಟನ್ನ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋದನಂತೆ. ಇವನು "ಸಾರ್ ಸಾರ್" ಅಂತ ಬಡ್ಕೊತಾನೇಯಿದ್ದಂತೆ. ಟಿಕೇಟಿನ ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಬರೀತಾ "ನೀನು ಇಳ್ಳು ಹೋಗ್ತಾ change ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗೂ!" ಅಂತ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇವಳನ್ನ ಹುಡುಕೋದು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆಕ್ಸ್ತ್ ಸ್ಟಾಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಆಚೆ ನೋಡ್ತಾನಂತೆ ಅವಳು ಆಗ್ಲೇ ಇಳ್ಳೇ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ದಾಳಂತೆ. ತಕ್ಷಣ 'ರೈಟ್' ಹೇಳಿದ್ದ ಬಸ್ಸನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜಿಗಿದು ಇಳಿದ. ಅವಳ ಹಿಂದೇನೂ follow ಮಾಡಿದ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚೋಕ್ಕೇಂತ ನಿಂತ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳೆಲ್ಲೋ ಮಾಯವೇ ಆಗಿಟ್ಟಿದಾಳೆ. ಸಂದಿಗೊಂದಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿದನಂತೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕಣ್ಣು ಹಾಯ್ದು ಹುಡುಕಿದನಂತೆ ಅವಳು ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪರ ಕಟ್ಟಿ ತೋರಣ ಹಾಕಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗಿರಬಹುದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯಿತಂತೆ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗಿದ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ, ಉಹೂ! ಶಿಳ್ಳು ಹೊಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ! ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪೆಹಲವಾನರು - ಜಯ ವಿಜಯರ ತರ ಬಂದು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರಂತೆ. "ಯಾವನೋ ಅವನು! ಹಾಗೆ ನಿಂತೊಂದು ನೋಡ್ತಾಯಿದ್ದೀ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಡೆ ಕಂಡ್ರೆ ಕಾಲ್ಕುರಿದು ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಹುಷಾರ್" ಅನ್ನೋ ರೀತಿಲಿ. "ಏಯ್! ನಿಮ್ಮಪ್ಪಂದೇನೋ ಈ ರಸ್ತೆ!" ಅಂತ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಮರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತಾಗ ಧಿಡೀರಂತ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು - ತಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟೇಂತ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ಹೇಗಾದ್ರೂ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದೇ ಬರ್ಬೇಕಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದು ಅವನಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ಚಿಲ್ಲರೇನೆ ಗಿಟ್ಟಿಸದೆ ಹೋದ್ರೆ ನಾನು ಗುಂಡಾನೇ ಅಲ್ಲ ಅಂದೊಂದು ಸ್ಟಾಪಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತ. ಬಸ್ಸು ಬಂದೇ ಬಂತು.

"ಏನೋ! ನನ್ನ ಹಣ ಕದ್ದು ಕಿಸೆಗೆ ಏರಿಸ್ಬೇಕುಂತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದೀಯಾ! ಕೊಡು ನನ್ನ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ. ಕಂಬಿ ಎಣಿಸೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಕೊಡ್ಬೇ ಇದ್ರೆ" ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಡಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದನಂತೆ ಬಸ್ಸು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಜಯ ವಿಜಯರ ಮೇಲಿನ

ಕೋಪ ಬೇರೆ ಉಗಳಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲ.

ಆ ಕಂಡಕ್ಕರು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡ್ತಾನೆಯೆ? “ಯಾವನೋ ಅಪ್ಪು ನನ್ನ ಕಂಬಿ ಎಣಿಸೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋನು? ಬಸ್ಸು ಒಳಗೇ ಹತ್ತಿಲ್ಲ ನೀನು ಇನ್ನಾವ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನಿಂದು? ಒಳ್ಳೆ ಹುಚ್ಚರಾಸ್ತತ್ತೆ ಕೇಸಿನ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀಯ”

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದೊರೆಲ್ಲಾ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕತ್ತು ತೂರಿಸಿ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಶುರು ಹತ್ತಿದರಂತೆ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೇಪರು ಓದುತ್ತಾಯಿದ್ದೋರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪೇಪರು ಸರಿಸಿ ಇವನೆಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರಂತೆ. ಇವನ ರಕ್ತವೆಲ್ಲ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಜ್ವಾನ ತಪ್ಪೋ ಹಾಗೆ ಆದ ಅನುಭವ. ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ! ಇವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಪ್ಪಾಜಿ. ಆತ ಯಮಧರ್ಮರಾಯರ ಹಾಗೆ ಕಂಡ್ರಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಆಗ. ಕೆಟ್ಟೋ ಬಿದ್ದೋ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಟ ಕಿತ್ತ ಹೇಗೋ ಕಾಲೇಜು ಸೇರೋಂಡ. ಹೇಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದೆ ಅನ್ನೋದೆ ಅವನಿಗೆ ಜ್ವಾಪಕ ಬರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಾಜಿನ ಹೇಗೆ ಎದರಿಸುವುದು ಅಂತ ಅನ್ನೋದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅವಳಿ ತರಹಾನೇ ಒಬ್ಬ ಇದಾನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಂತ ನಾಟಕ ಮಾಡೋದೆ? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವಳಿ ಜವಳಿನೆಂತಥ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಾರೆ! ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ - ಉಹೂ! ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಜಗ್ಗೋರೇ ಅಲ್ಲ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ? ಹೌದು! ಅದೇ ಸರಿ. ಅದ್ರಿಂದ ಅಪ್ಪಾಜೀಗು ಬುದ್ಧಿ ಬಂದೀತು! ಆದ್ರೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಹೇಗೆ?....

ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರುಚುರು ಅಂತಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರೋವಾಗ ತಿಂಡಿ ತಿಂದಿದ್ದಷ್ಟೆ! ಹಾಳಾದ್ದು ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನಲ್ಲಿ ತಿಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸೋಣಾಂದ್ರೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಮಾಡೋದು? ಮನೇಗೇ ಹೋಗೋನಾಂತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದನಂತೆ. ಅಪ್ಪ ಮನೆ ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಿಂತೇನೆ ಇಲ್ಲ! ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಇರೋದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮನೇಗೆ ಹೋದೇಟೆಗೆ ಎದುರಾದ್ರೆ ಅಜ್ಜ ಮೊರೆ ಹೋಗೋದು!

ಆವಾಗ್ಗೆ ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಬೈಕು ಜ್ವಾಪಕ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಲೈಲಾನ follow ಮಾಡೋ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ. ಈಗ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಅಲ್ಲೇನಿದೆ ಮಣ್ಣು. ಮರದ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ - ಮೇಲೂ ಸಹ ಹುಡುಕಿದನಂತೆ ರಾಮಾಯಣದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಸೀತಾಮಾತೆನ ರಾವಣ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮರ, ಗಿಡ, ಪಕ್ಷಿ, ಹೂವು, ಲತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ‘ನೀವು ಸೀತೇನ ಕಂಡಿರಾ, ನೀವು ಕಂಡಿರಾ’ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸೋಲ್ಲೇ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದನಂತೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೈಕು ನಾಪತ್ತೆ. ಕಾಲಳಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಎದುರಾದದ್ದೆ ಅಪ್ಪಾಜಿ “ಅವತ್ತು ನಾನು ಹೆಣವಾಗ್ಗೆಯಿದ್ದಿದ್ದು ನಮ್ಮಜ್ಜ ದಯೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣೋ!” ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಆ ಹಾಳು ಹುಡುಗಿ!” ಅಂತ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಕೋಪ ತೋರಿಸಿದ.

NORTH-WEST

INDIA'S MOST RADICAL RANGE OF ELECTRICAL DEVICES.

MINIATURE CIRCUIT BREAKERS WITH TECHNICAL
KNOW-HOW FROM VYNCKIER, BELGIUM
SINGLE PHASE MOTOR STARTERS
PALM SWITCHES
MODULAR SWITCHES, SOCKETS, PLATES AND
REGULATORS

NORTH - WEST

**AUTHORISED DEALERS:
SESHADRI & COMPANY**

**ELECTRICAL CONSULTANTS & CONSTRUCTION ENGINEERS
15/2, XI MAIN ROAD, MALLESHWARAM, BANGALORE-560 003.
PHONE: 341764, 341997, 348547**

With Best Compliments from

Ravi Graphics

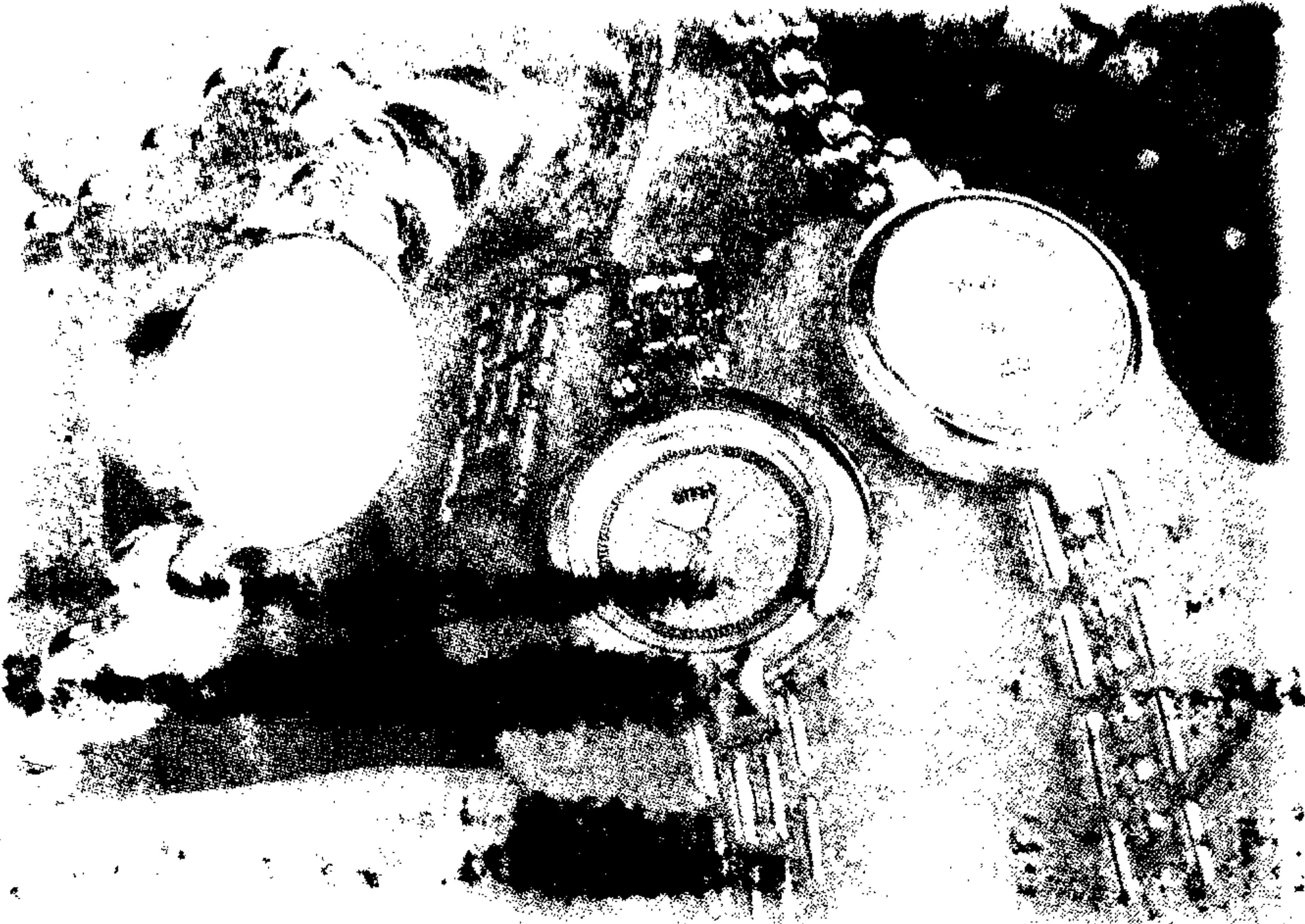
Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಮೈಸೂರು

ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಮಾಹಿತಿ

ಉತ್ತಮ ವಾಚಗಳು... ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ಕಯಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವು ನೋಡಲು ನೆಚ್ಚಿನವು. ಅತಿ ಸುಂದರ.

ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ೨ ಮೈಲಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೂರದಿಂದ

ಮುಲಾಮಿನ ಬ್ರೇಸ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅತಿ
ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ

ಹಾಚ್ ಸಹ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಲ್ಲವೇ.

Hunt
Watches

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ, ಟೈಂ ಆರ್ಟ್, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಕಂಪೆನಿ ಪೋರೊಮ್ ಮತ್ತು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪೋರೊಮ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಮೋದಿತ ರೀಟೇಲ್ ಆಂಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ.